

An Overview of the Concept of Attachment, Attachment Styles and the Nature of Social Acceptance

Soghra Ashkani ^{1*}

1 PhD in General Psychology, Islamic Azad University, Abhar Branch, Iran

* Corresponding author: ashkani.s8290@gmail.com

Received: 2024-01-10

Accepted: 2024-04-05

Abstract

Attachment theory focuses on relationships and bonds (especially long-term) between people, including relationships between parents and children and between romantic partners. In early childhood, these attachment styles focus on how children and parents interact. In adulthood, attachment styles are used to describe attachment patterns in romantic relationships. Our early attachment styles are developed in childhood through the infant/caregiver relationship. In addition, Balbi believed that attachment has an evolutionary component and contributes to survival. The concept of attachment styles gave rise to attachment theory and research that emerged in the 1960s and 1970s. Bowlby believed that there are four distinct characteristics of attachment: Sustaining closeness: the desire to be close to the people we are attached to. Safe haven: Returning to an attachment figure for comfort and security in the face of fear or threat. Base of security: The form of attachment acts as a base of security from which the child can explore the surrounding environment. Separation anxiety: anxiety that occurs in the absence of a form of attachment. Also, the meaning of social acceptance is a person's understanding of the society according to the characteristics of other people. Social acceptance includes acceptance of pluralism with others, trust in the inherent goodness of others and a positive view of human nature, all of which make a person feel comfortable with other members of human society. In this research, we will review the concept of attachment, attachment styles and the nature of social acceptance.

Keywords: Attachment styles, Secure attachment, Insecure attachment, Social acceptance.

© 2019 Journal of New Approach to Children's Education (JNACE)

This work is published under CC BY-NC 4.0 license.

© 2022 The Authors.

How to Cite This Article: Ashkani, S. (2023) An Overview of the Concept of Attachment, Attachment Styles and the Nature of Social Acceptance. *JNACE*, 5(3): 108-131.

مروری بر مفهوم شناسی دلستگی، سبک های دلستگی و ماهیت پذیرش اجتماعی

صغری اشکانی^{۱*}

^۱ دکتری تخصصی روان شناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر، ایران
* نویسنده مسئول: ashkani.s8290@gmail.com

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۱۰/۱۷ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۱/۱۷

چکیده

نظریه دلستگی بر روابط و پیوندها (به ویژه بلندمدت) بین افراد، از جمله روابط بین والدین و فرزند و بین شرکای عاشقانه تمکن دارد. در دوران اولیه کودکی، این سبک های دلستگی بر نحوه تعامل کودکان و والدین متکن است. در بزرگسالی، از سبک های دلستگی برای توصیف الگوهای دلستگی در روابط عاشقانه استفاده می شود. سبک های دلستگی اولیه ما در دوران کودکی از طریق رابطه نوزاد/مراقب ایجاد می شود. علاوه بر این، بالبی معتقد بود که دلستگی دارای یک جزء تکاملی است و به بقا کمک می کند. مفهوم سبک های دلستگی، نظریه و تحقیقات دلستگی را که در دهه های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ ظهور کرد، رشد داد. بالبی معتقد بود که چهار ویژگی متمایز برای دلستگی وجود دارد: حفظ نزدیکی؛ تمایل به نزدیک بودن به افرادی که به آنها وابسته هستیم. پناهگاه امن؛ بازگشت به شکل دلستگی برای راحتی و امنیت در مواجهه با ترس یا تهدید. پایه امنیت؛ شکل دلستگی به عنوان یک پایگاه امنیتی عمل می کند که کودک می تواند محیط اطراف را کشف کند. اضطراب جدایی؛ اضطراب ای که در غیاب شکل دلستگی رخ می دهد. همچنین منظور از پذیرش اجتماعی، درک فرد از جامعه با توجه به خصوصیات سایر افراد است. پذیرش اجتماعی شامل پذیرش تکثر با دیگران، اعتماد به خوب بودن ذاتی دیگران و نگاه مثبت به ماهیت انسانها است که همگی آنها باعث می شوند فرد در کنار سایر اعضای جامعه انسانی، احساس راحتی کند. در این پژوهش، به مروری بر مفهوم شناسی دلستگی، سبک های دلستگی و ماهیت پذیرش اجتماعی خواهیم پرداخت.

واژگان کلیدی: سبک های دلستگی، دلستگی ایمن، دلستگی نایمن، پذیرش اجتماعی

تمامی حقوق نشر برای فصلنامه رویکردی نو بر آموزش کودکان محفوظ است.

شیوه استناد به این مقاله: اشکانی، ص (۱۴۰۲) مروری بر مفهوم شناسی دلستگی، سبک های دلستگی و ماهیت پذیرش اجتماعی. فصلنامه رویکردی نو بر آموزش کودکان، ۵(۳): ۱۳۱-۱۰۸.

از دیدگاه اینزورث^۲ دلستگی یک رابطه عاطفی بین کودک با فردی خاص است. دلستگی از نظر بالبی^۳ پیوند عاطفی پایداری است که ویژگی آن گرایش به جستجو و حفظ مجاورت به شخص خاص به ویژه در زمان استرس است. دلستگی، نوعی پیوند عاطفی است نه رفتار، زیرا اغلب رفتارهایی از این نوع می توانند در خدمت سیستم های رفتاری دیگر مانند اکتشاف گری و پیوند جویی^۴ نیز باشند. لذا روی

مقدمه

دلستگی که نوعی عشق بین والدین و کودک است گرفته شده است[۱]. واترز^۱ بیان می کند که دلستگی رفتارهایی را شامل می شود که سبب نزدیکی به نگاره دلستگی است. این رفتارها شامل توجه داشتن، لمس کردن، نگاه کردن، وابسته یا متکی بودن و اعتراض به طرد شدگی است[۲].

توصیفی^۷ می باشد. همانگونه که لاپوزلی^۸ و همکاران(۱۹۹۰) متذکر شده‌اند؛ رفتار دلبستگی به هر نوع رفتاری اشاره دارد که پیامد آن، دستیابی به فرد مورد علاقه یا حفظ مجاور است. بالعکس رفتارهای وابستگی به طور مستقیم به سوی فردی خاص معطوف نیستند و با افزایش احساس این در نتیجه مجاورت با نگاره‌های دلبستگی مرتبط نمی باشند و رفتارهای تعمیم یافته‌تری می باشند که هدف آنها جلب کمک، هدایت و تأیید دیگران است[۱].

اگرچه بالبی نخستین کسی نبود که مفهوم دلبستگی را به ادبیات روان‌شناسی تحولی معرفی کرد، بدون شک نخستین روانشناسی بود که دلبستگی را به منزله یک نیاز نخستین^۹ با پایه زیستی مطرح کرد. از نظر او دلبستگی نتیجه ارضای ساق^{۱۰} نخستین گرسنگی که بر اساس همخوانی حضور مادر با لذت حاصل از کاهش تنش به علت ارضا ساق^{۱۱} گرسنگی توجیه می شود نیست [۲].

در واقع دلبستگی خود نیاز اولیه‌ای است که تحت شرایط فشار زای تکاملی شکل می گیرد [۲]. واکنش اصلی آن محافظت از انسان است. بالبی در توضیح کنش محافظتی رفتار دلبستگی عنوان می کند که انسان در طول دوره تکامل همواره در معرض خطرات گوناگونی بوده است. گرایش غریزی به حفظ تماس و نزدیکی با نگاره‌های دلبستگی شانس فرد را برای زنده ماندن و تولید مثل زیاد می کند.

مؤلفه‌های اصلی دلبستگی

هایند^{۱۲} (۱۹۸۲) سه مفهوم را که با هم ارتباط^{۱۳} دارند، تشخیص داده است.

(الف) دلبستگی: این جز مبتنی به روان تحلیل گری است: دلبسته اینم بودن احساس در امان بودن و اینمی است دلبسته نا اینم بودن منجر به وابستگی می شود.

(ب) رفتار دلبستگی: این جز رفتاری است. احساسات دلبستگی باعث مجاورت می شود. دلبستگی ها مجاورت و همچنین توانایی اکتشاف را القا می کنند چرا که اساسی برای حفاظت شخص از خطرات را تهیه کرده‌اند.

(ج) نظام رفتاری دلبستگی: این جز شناختی، الگوی ذهنی‌ای است که فرد از ارتباط با دیگران دارد نظریه دلبستگی ما به همان نسبت که از فرضیه محرومیت مادر نه اولیه فاصله می گیرد، بر فرآیندهای درون شخصی ایجاد کننده دلبستگی ها بخصوص بر تمایل فطری نوزاد برای جستجوی دلبستگی و برانگیختن پاسخهای مراقبت کننده از طریق آزاد کننده‌های رفتاری اجتماعی، متمرکز می شود [۳].

آوردن به مراتب یا گریه کردن موقع ترک یک همیازی جدید لزوماً نشان دهنده دلبستگی کودک به مراقب یا همیازی نیست. پیوند دلبستگی، نوعی خاص از پیوندهای عاطفی^{۱۴} اشاره کرده‌اند. در طول زندگی افراد مجموعه‌ای از پیوندهای عاطفی – مهم شکل می گیرند که دلبستگی محسوب نمی شوند. دلبستگی نوعی از پیوندهای عاطفی است که با وجود داشتن ویژگی های مشترک با سایر پیوندهای عاطفی، ویژگی های خاص خود را دارد که آنرا از سایر پیوندهای عاطفی مشخص می کند. اینزورث (۱۹۸۹) ملاک‌های مشترک پیوندهای عاطفی و ملاک متمایز کننده دلبستگی از سایر پیوندهای عاطفی را اینچنین ذکر می کند: ملاک‌های مشترک عبارتند از:

- ۱-پیوند عاطفی پایدار می باشد که از همراهی یا کمک خواستن از شخص دیگر حاصل می گردد.
- ۲-پیوند عاطفی، فردی خاص را درگیر می کند (نگاره دلبستگی) که با هیچ کس دیگر قابل مقایسه نیست.

۳-پیوند عاطفی دارای اهمیت هیجانی است.
۴-فرد می خواهد مجاورت و تماس با آن شخص را حفظ کند.
۵-فرد به هنگام جدایی عمدى از آن فرد رنجیده می گردد و متالم می شود.

ملاک متمایز کننده دلبستگی از سایر پیوندهای عاطفی این است که در دلبستگی فرد در رابطه و پیوند با نگاره دلبستگی به جستجوی امنیت و آرامش می پردازد.

اگر نگاره دلبستگی نه در دسترس باشد، در صورت نیاز به امنیت و آرامش، نگاره دلبستگی در اولویت قرار دارد. فقدان نگاره دلبستگی برای کودک احساس می شود و هیچ کس دیگری جای خالی او را پر نمی کند.
اگر امنیت مورد نظر تأمین شود. دلبستگی اینم و اگر امنیت ایجاد نشود کودک نا اینم خواهد گشت. این جستجوی امنیت از مجاورت با نگاره دلبستگی ویژگی منحصر به فرد دلبستگی است[۲]. باید بین مفاهیم وابستگی و دلبستگی نیز تمايز قائل شد. اگر چه بین مفاهیم دلبستگی و وابستگی همپوشی هایی وجود دارد، اما پژوهش‌های اخیر روشن نموده‌اند که این سازه‌ها یکسان نیستند[۱].

در هفته‌های نخست زندگی، بدون تردید نوزاد به خدمات مادر وابسته است اما هنوز به مادر دلبسته نشده است. در حالی که یک کودک ۲-۳ ساله با ورود فرد ناآشنا رفتار دلبستگی به مادر را نشان می دهد و به مادر دلبسته است، نه وابسته.

کلمه وابستگی به اندازه و حدی که فرد برای حیاتش به دیگری متکی است، اشاره دارد؛ و بنابراین یک منشأ کنشی^{۱۵} دارد، در حالی که دلبستگی به شکلی از رفتار اشاره دارد که کاملاً

مادر – کودک، مادر یا مراقب در پی تقویت مثبت از سوی کودک است. مثلاً وقتی والدین کودک را از زمین بلند می کنند، انتظار دارند که کودک آرام شده و لبخند بزند. یا هنگامی که آنها به کودک غذا می دهند، انتظار شنیدن صداهایی حاکی از رضایت دوستانه از سوی کودک را دارند. چنانچه این تقویت های مثبت از سوی کودک رخ دهد، فراوانی اعمال والدین در آینده، افزایش می یابد. در نتیجه این افزایش به نوبه خود موجب آرام شدن کودک، لبخند و احساس رضایت در او می گردد[۴]. در نظریه رفتار گرایان^۳، گرسنگی، تشنگی و درد سائق های اولیه نامیده می شوند.

بر این اساس آب و غذا برای کودک گرسنه تقویت کننده اولیه^۴ محسوب می شود. مراقب (مادر) از طریقی تداعی با ارضای سائق های اولیه، به عنوان چهره ای که همواره موجب کاهش سائق های اولیه از جمله گرسنگی و تشنگی می شود، تقویت کننده ثانوی^۵ می شود؛ اما بتدریج وجود مادر برای کودک ارزشمند شده و در نتیجه کودک از آن پس نه فقط به هنگام برانگیختگی سائق های اولیه در پی اوست، بلکه در کودک نیازی اکتساب برای مجاورت و نزدیکی به مادر ایجاد می گردد. بنابراین نظریه های یادگیری، دلیستگی را غریبی و فطری نمی دانند، بلکه معتقدند که دلیستگی حاصل تعامل ارضا کننده با افراد مهم محیط کودک است[۶].

(۳) نظریه تحول شناختی

این نظریه پیشنهاد می کند که توانایی ایجاد دلیستگی تا حدی با سطح تحولی هوش کودک در رابطه می باشد[۴].

طبق این نظریه تا وقتی که کودک نتواند یک شخص خاص را بشناسد و از دیگران تمایز کند، نمی تواند یک دلیستگی خاص برقرار نماید. بعدها هنگامی که کودک این توانایی ها را به دست آورده، ممکن است هنوز نتواند تشخیص دهد که هنگامی که فرد از دید وی خارج است هنوز هم وجود دارد. شکل گیری پدیده پایداری شی^۶، یا شی دائم در ذهن کودک یک مرحله جدید در رفتار دلیستگی به وجود می آورد[۴].

بنابراین شاید تصادفی نباشد که دلیستگی ها نخستین بار در سن ۷-۹ سالگی ظاهر می شوند، دقیقاً زمانی که کودکان به مرحله چهارم حسی – حرکتی پیاژه وارد می شوند؛ زمانی که آنها شروع به جستجو و یافتن چیزهایی می کنند که دیده اند کسی از آنها پنهان کرده است

لستر^۷ و همکاران (۱۹۷۴) فرضیه شافر^۸ را با ارائه آزمون شیء دایم پیش از اینکه کودکان را در معرض جدایی کوتاه مدت از مادران، پدران و یک غریبه قرار دهند، مورد بررسی قرار دادند. آنها دریافتند که فقط کودکان نه ماهه که در پایداری شیء امتیاز

خواستگاه های نظری دلیستگی

(۱) مبانی روان پویشی نظریه دلیستگی

زیر بنای مفهوم دلیستگی، در واقع همان نظریه روابط موضوعی است پایه این نظریه تجسم خود و والدین است که در دوران کودکی تحول یافته و در روابط نزدیک آینده فرد اثر می گذاردند. اگر در ماه های اولیه زندگی کودک، کشاننده های دهانی (نهاد) به طور مرتب و منظم ارضا شوند، این انتظار در کودک به وجود می آید که نیازها قابل ارضا می باشند و درماندگی ناشی از عدم ارضای نیازها برای مدتی طولانی تداوم پیدا نمی کند. بعد از اینکه کودک ۳-۲ ماهه شد والدین متوجه می گردند که در این مرحله هنگامی که کودک گرسنه یا خسته است گریه ناشی از ناراحتی او کمتر مصراوه است کودک بتدریج در می یابد که چه کسی مسئول ارضای نیازهای دهانی اوست. این آگاهی کم کم تبدیل به وابستگی به آن فرد خاص می شود و سپس محبت، دلیستگی و اعتماد او را سبب می شود[۲].

طرفداران دیدگاه روان پویشی معتقدند که نخستین روابط کودک، پایه و اساس شخصیت او را تشکیل می دهد. اگر چه آنها در این ایده که حدود ۱۲ ماهگی تقریباً همه کودکان به سمت یک پیوند قوی با چهره مادر تحول می یابند، توافق دارند. اما درباره ماهیت و منشأ این ارتباط با یکدیگر توافق ندارند.

از ادبیات روان پویشی دو نظریه مهم در مورد ماهیت و منشأ پیوند کودک با مادر می توان استباط کرد:

۱- کودک دارای نیازهای جسمانی به خصوص نیاز به غذا و احساس گرماست که باید ارضا شود به همین دلیل او به چهره مادر علاقمند شده و به او دلیسته می شود زیرا مادر عامل ارضای نیازهای ضروری اوست. کودک به زودی یاد می گیرد که مادر در منشأ ارضا و خشنودی است. بالبی این نظریه را نظریه کشاننده ثانوی می نامد.

۲- در کودک یک آمادگی درونی برای ارتباط دادن خود با یک پستان انسانی، مکیدن و تصاحب آن وجود دارد. در این مرحله کودک یاد می گیرد که به آن پستان دلیسته شود، در آنجا مادری وجود دارد و بنابراین به او نیز مرتبط و وابسته می شود. بنابراین بر طبق دیدگاه روان پویشی نیازی که کودک به ارضای دهانی از طریق مکیدن دارد موجب می شود که او به پستان ارضا کننده مادر و در نهایت خود مادر نیز دلیستگی پیدا کند [۲].

(۲) نظریه یادگیری

در نظریه یادگیری، رفتارهای دلیستگی توسط فرایند پیچیده ای از تقویت های متقابل ایجاد می شود. این نظریه در موقعیت هایی که مراقب و کودک در مجاورت هم هستند بیشتر بر رفتارهای قابل مشاهده تمرکز می یابد. در رابطه دو جانبی

۵) نظریه دلستگی بالبی

بالبی بر مبنای تجربیاتی که از کار در کانون اصلاح و تربیت پسران بزهکار بدست آورده بود. نظریه‌اش را آغاز نمود و برای قوام بخشیدن به آن از پژوهش بر روی کودکان و حیوانات در سراسر دنیا سود جست. خلوط اصلی پژوهش بالبی بر پیوند عاطفی بین مادر (یا جانشین او) و کودک تاکید دارد [۲]. اگر چه نوزادان انسان همانند جوجه اردک‌ها به نقش بندی و تقلید از مادرشان نمی‌پردازند، بالبی (۱۹۶۹) معتقد است که کودکان انسان شماری از رفتارها را به ارث می‌برند که به آنها در حفظ تماس با دیگران و برانگیختن مراقبت از سوی آنها یاری می‌رساند. بالبی هم چنین معتقد است که بزرگسالان به همان اندازه از نظر زیست شناختی مستعد واکنش نشان دادن در تبادل رفتارهای نشانه‌ای کودک‌هستند. در حقیقت برای والدین دشوار است که گریه یا فریاد از روی اضطراب کودک را نادیده بگیرند یا از لبخند کودک لذت نبرند، بنابراین نوزاد انسان و مراقبان او ظاهراً به گونه‌ای تکامل یافته‌اند که آنها را برای واکنش مناسب در برابر یکدیگر و شکل دادن دلستگی‌های نزدیک و صمیمانه مستعد می‌سازد. بدین ترتیب کودکان امکان می‌یابند تا به بقاشان ادامه دهند.

۶) نظریه دلستگی تئوری بالبی

جان بالبی در سال ۱۹۰۷ در لندن زاده شد و در همانجا به آموختن پزشکی و روانکاوی پرداخت. بالبی در سال ۱۹۳۶ به اختلالات و ناراحتی‌های کودکانی که در موسسات پرورش می‌یافتند توجه کرد. وی دریافت کودکانی که در شیرخوار گاهها و پرورشگاهها بزرگ می‌شدند عموماً به برخی مشکلات عاطفی از جمله ناتوانی در برقراری روابط صمیمانه و دیرپا با دیگران دچار می‌آمدند. به نظر بالبی چنین می‌رسید که این کودکان قادر به دوست داشتن نیستند زیرا فرست برقراری یک پیوستگی محکم را با مادر یا جانشین او در ابتدای زندگی نداشته‌اند. علاوه بر این بالبی، عالمی مشابهی در کودکانی که مدتی در خانه‌های طبیعی بزرگ شده اما سپس دچار جدائی‌های طولانی گردیده بودند، مشاهده کرد. این کودکان چنان از جدایی تکان خورده بودند که به طور دائم از پیوندهای نزدیک انسانی پرهیز می‌کردند.

وی در قلمرو روان شناسی مرضی به توصیف واکنش‌هایی در کودکان (با الهام از آثار هارلو) نسبت به جدایی از مادر پرداخت. وی با مطالعه بر روی کودکان ۱۳ تا ۳۲ ماهه‌ای که برای مدتی طولانی (بیش از سه ماه) از مادر خود جدا شده بودند، یک رشته الگوهای رفتاری قابل پیس‌بینی در مراحل متواالی سه گانه‌ای را به شرح زیر توصیف کرده است. مرحله‌ی اولی که پیامد ناپدید شدن

بالاتری را بدست آوردند (زیر مرحله چهار و با بالاتر) به هنگام جدایی از مادرشان اعتراض شدیدی نشان دادند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که زمان بندی این نقطه عطف با اهمیت هیجانی تا حد زیادی به دستیابی کودک به مفهوم پایداری شی مرتبط است.

۴) نظریه کردارشناسی^{۱۹}

جالبترین و موثرترین تبیین برای دلستگی‌های اجتماعی توسط کردار شناسان پیشنهاد شده است که واجد محتوای تکاملی ممتازی است. یک مفروضه بینایی نظریه کردار شناسی این است که همه انواع از جمله انسانها، با شماری از گرایش‌های فطری متولد می‌شوند که برای بقای آنها ارزش حیاتی دارند.

برای نخستین بار اسپالدینگ^{۲۰} (۱۸۷۳) متوجه شد که جوجه ادراک‌ها تقریباً هر شی متحرکی را به مجرد بیرون آمدن از تخم دنبال می‌کنند. لورن^{۲۱} (۱۹۳۷) همین پاسخ دنبال کردن را در جوجه غازها مشاهده نمود، رفتاری که وی نقش بندان^{۲۲} نامید و سه ویژگی آنرا به شرح زیر بیان کرد:

- ۱- خودکار است (پرنده‌گان خردسال نیاز به آموزش ندارند)
- ۲- در یک دوره نسبتاً محدود و معین و پس از بیرون آمدن از تخم به این عمل می‌پردازد.
- ۳- برگشت ناپذیر است (وقتی پرنده شروع به دنبال کردن شیء بخصوص نمود، به آن متصل خواهد ماند).

آنگاه لورنز به این نتیجه رسید که نقش بندان یک پاسخ سازشی است. پرنده‌گان خردسال در صورت ادامه حیات خواهند داد که در کنار مادرشان باقی بمانند تا به غذا برسند و از عهده محافظت برآیند و آنها یکی که از مادر دور شوند ممکن است یا از گرسنگی بمیرند، یا طعمه شکارگران شوند و بنابراین در انتقال ژن‌ها به نسل‌های آینده ناکام می‌مانند. طی فرآیند تکاملی بین نسلی، پاسخ نقش بندان نهایتاً به یک ویژگی پیش سازمان یافته درونی تبدیل می‌گردد که پرنده خردسال را به مادرش متصل می‌سازد و بقای او را فرازیش می‌دهد^[۲۳].

هارلو^{۲۴} (۱۹۵۸) مشاهده کرد که بچه میمون‌ها در زمان استرس و تغذیه، مادر نرم و راحت را به مادر سیمی ترجیح می‌دهند. هم چنین در مشاهدات انسانی، هارلو دریافت که کودکان ممکن است به کسانی دلسته شوند که آنها را تقدیه نمی‌کنند.

طبق دیدگاه کردار گرایان بزرگسالان برخی از انواع پاسخهای مراقبتی را به ارث برده‌اند. این پاسخها در حضور کودکان آشکار می‌شوند، کودکان نیز ذاتاً بر سمت جنبه‌هایی از مراقب جذب می‌شوند^[۲۵].

تکمیل می شود و در واقع این رفتار جستجوی مراقبت نوزاد است که دلبستگی نامیده می شود^[۶].

اصلاح پیوستگی^{۳۳} گاهی به صورت متراծ با دلبستگی به کار می رود، اما در واقع آن دو پدیده های متفاوتی هستند. این اصطلاح به احساس مادر نسبت به کودک خود اطلاق می شود و با دلبستگی فرق دارد، چون مادر طبیعتاً به عنوان منع امنیت به کودک خود متکی نیست، رفتاری که از شرایط دلبستگی است^[۶].

بچه های انواع دیگر جانداران، این دلبستگی را به شیوه های متفاوت آشکار می سارند. بچه میمون ها، در حالیکه مادر در حرکت است به سینه او می چسبند؛ توله سگ ها در تلاش برای دست یافتن به شکم مادر از سرو کول همدیگر بالا می روند، جوجه اردک ها و جوجه مرغ ها به دنبال ما در راه می روند و صدای هایی در می آورند که مادرشان به آنها پاسخ میدهد و وقتی هم از چیزی بترسند خود را به مادر می رسانند. این پاسخ های اولیه در برابر مادر به وضوح ارزش انتطباقی دارند، زیرا جاندار را از دور شدن از منبع مراقبت و گم شدن باز می دارند.

بالبی می گوید که ما فقط به وسیله در نظر گرفتن محیط انتطباق می توانیم رفتار انسان را دریابیم. یعنی باید آن محیط اصلی که در آن این رفتار به وجود آمده است را بشناسیم.

انسان در طول تاریخ، بخش قابل توجهی از زندگی خود را در گروههای کوچک و در جستجوی غذا به سر برده و گاهی در معرض خطر حمله شکارچیان بزرگ بوده است. آنان همانند دیگر جانداران نخست به هنگام تهدید شدن برای دفع خطر و حفاظت از کودکان و بیماران با دیگر اعضای گروه همکاری می کردند.

برای دستیابی به توان دفاعی بالا، کودکان انسان نیاز به مکانیسم هایی داشتند که آنان را نزدیک والدین خود نگاه دارد تا ضمن روابری با منابع خطر بتوانند از قدرت مقابله آنان با عوامل تهدید کننده مهره مند شوند. از این رو، تکامل الگوهایی از رفتار را که نزدیکی به مراقبان را تسهیل کند، موجب شد و با ایجاد و گرایش آشکار در نوزاد نسبت به یک یا محدودی از مراقبان، وی را در جهت پرهیز از بیگانگان و دلبستگی بیشتر به گروه پذیرنده و حمایت گر ترغیب کرد. بدین معنی که در آنان باید رفتارهای دلبستگی پدید می آمد؛ ژسته ها و نشانه هایی که نزدیکی به مراقبان را تسهیل کند و موجب تداوم آن شود.

چنین الگوی غریزی از دلبستگی برای اغلب اعضای گونه های نخستی و انسانی دارای ارزش انتطباقی و تضمین کننده بقای نوع است.

به نظر باولبی، رابطه نوزاد با والد به صورت یک رشته عالیم فطری آغاز می شود که والد را به سوی نوزاد جلب می کند. به مرور زمان، پیوند عاطفی و صمیمی (یا به تعبیر باولبی دلبستگی)

مادر و تنها ماندن کودکی است. بالبی واکنش نسبت به جدایی را مبنای واکنش های ترس و اضطراب در انسان می داند^[۵].

۱- مرحله اعتراض^{۳۴} : که در آن کودک با گریه، ناله، فراخوانی و جستجوی مادر اعتراض خود را نشان می دهد.

۲- درماندگی^{۳۵} : که در آن کودک امید خود را برای بازگشت مادر از دست می دهد.

۳- گستنگی^{۳۶} : که در آن کودک از نظر هیجانی خود را از مادر جدا می کند. به اعتقاد باولبی این مرحله با احساس دوگانه نسبت به مادر همراه است؛ کودک هم مادر را می خواهد و هم به خاطر ترک کردن او از دست وی خشمگین است. چنین مشاهداتی باولبی را مقاعد کرد که نمی توان بدون توجه نزدیک به پیوند مادر و کودک، رشد را فهمید. این پیوند چگونه شکل می گیرد؟ چرا آن قدر مهم است که اگر گسیخته شود نتایج شدید حادث می شود؟ باولبی در جستجوی یافتن پاسخ ها به کردار شناسی روی آورد و نظریه دلبستگی را که بی شک یکی از برجسته ترین دست آوردهای روان شناسی معاصر است، بنا نهاد.

بالبی با استفاده از دست آوردهای کردار شناسی^{۳۷} نظریه های سیبریتیک و اطلاعات، روان تحلیل گری، روان شناسی تجربی، نظریه های یادگیری، روان پژشکی و رشته های مرتبط پایه های نظری و سر فصل های اصلی نظریه دلبستگی را در مجموعه سه جلدی معروف خود، «دلبستگی و فقدان»^{۳۸} (دلبستگی ۱۹۶۹، جدایی ۱۹۷۳، فقدان ۱۹۸۰) ارایه کرد.

این نظریه تاثیرات گسترده و عمیقی روی مطالعات تحول کودک به جا گذاشته و کاربردهای فراوانی در زمینه های مختلف روان شناسی و روان پژشکی یافته است. مفهوم محوری و اصلی این نظریه به توضیح و تشریح این نکته می پردازد که چگونه نوزاد از نظر هیجانی نسبت به شخصی که وظیفه مراقبت و نگهداری از وی را بر عهده دارد، دلبسته شده و نیز چگونه هنگامی که از این شخص جدا می شود، دچار تنفس و تنیدگی می شود. تمایل کودک به برقراری نوعی رابطه نزدیک با افرادی معین و احساس امنیت بیشتر در حضور این افراد دلبستگی نامیده می شود. در واقع دلبستگی پیوند عاطفی نسبتاً پایداری است که بین کودک و یک یا تعداد بیشتری از افرادی که نوزاد در تعامل منظم دائمی با آنها است، ایجاد می شود. در ایجاد و تعیین کیفیت این پیوند عاطفی دو مفهوم قابل دسترس بودن^{۳۹} و پاسخ دهنده بودن^{۴۰} تصویر مادرانه^{۳۱} نقش یگانه و منحصر به فردی را ایفا می کند. زندگی نوزاد انسان حول محور یک شخص خاص که قابل دسترس است و منظمأً به نیازهای مراقبتی او پاسخ می دهد، می چرخد و بدین ترتیب رفتار جستجوی مراقبت نوزاد با پاسخدهی منظم تصویر مادرانه

امنیت و اعتماد را حس و تجربه می کند و در خطر شکل دادن دلبستگی نا ایمن است[۶].

به عقیده بالبی (۱۹۸۰)، کودکان در نتیجه تجربیات خود در طول رشد، پیوند و دلبستگی عاطفی با ثباتی با مراقب خود برقرار می سازند که به هنگام غیبت مراقب یا پرستاری می توانند با توصل به بازنمایی درونی این دلبستگی و پیوند به نوعی احساس ایمن دست یابند. این بازنمایی درونی یا همان مدل کاری درونی شامل انتظارات، باورها و احساساتی است که در طول کودکی فرد بواسطه پاسخگو بودن مراقب شکل گرفته و بعدها در روابط نزدیک دیگر از طریق باورهای فرد از خود، دیگران و دنیای اجتماعی آشکار و منتقل می شود[۶]. در این صورت درک فرد از خود به عنوان فردی است که ارزش عشق و احترام را دارد و از نظر دیگران قابل اعتماد و تکیه است؛ و هم چنین درک از از دنیای اجتماعی به صورت دنیایی قابل اعتماد و اصولی می باشد. چنین بازنمایی درونی سالمی، یک پایگاه امن برای زمان های دوری از منبع دلبستگی فراهم می سازد.

رفته رفته این بازنمایی درونی جز مهمنی از شخصیت می شود که به عنوان الگوی واقعی درونی از دلبستگی یا یک رشته انتظارات درباره در دسترس بودن منابع دلبستگی و احتمال کسب حمایت در موقع رویارویی با فشار و ناکامی عمل می کند و در نتیجه این تصویر یا الگوی ذهنی، احتمالاً کلیه روابط صمیمانه آینده فرد را از کودکی تا بزرگسالی هدایت می کند. باید به این موضوع تیز توجه داشت که در تحول نظریه دلبستگی، باولی تحقیق تاثیر فرضیه فروید از روابط اولیه کودک - والد قرار گرفت و از این روند به عنوان عنصری اساسی در تبیین رابطه عاشقانه در سنین بزرگسالی استفاده به عمل آورد [۶].

(۷) سبک های دلبستگی ^{۳۷} از دیدگاههای مختلف

جان بالبی روانکاو بریتانیایی (۱۹۹۰-۱۹۹۷) برای نخستین بار مفهوم دلبستگی را به کار برد. مفهوم محوری و اصلی این نظریه به توضیح این نکته می پردازد که چگونه نوزاد از نظر هیجانی به شخصی که وظیفه مراقبت و نگهداری از او را بر عهده دارد، دلبسته می شود و هنگام جدایی از این شخص دچار تنش می شود. زندگی انسان حول محور یک شخص خاص که قابل دسترس است و منظماً به نیازهای مراقبتی او پاسخ می دهد، می چرخد و به این ترتیب رفتار جستجوی مراقبت نوزاد با پاسخدهی منظم تصویر مادرانه تکمیل می شود و در واقع این رفتار جستجوی مراقبت نوزاد است که دلبستگی نامیده می شود. پس از آن، آئیس ورث و همکارانش با انجام یکسری مطالعات آزمایشی، کودکان ۱ تا ۲ ساله را در موقعیت ناآشنا قرار دادند و بر اساس نوع پاسخ آنان در رویارویی با این موقعیت (موقعیتی

میان این دو ایجاد می شود که با توجه به اجزای شناختی و هیجانی آن موجب برخوردار شدن بیشتر نوزاد از حمایت والد یا والدین و ترغیب الگوهای فرزند پروری و تغذیه در آنان خواهد شد. بالبی معتقد است که تغذیه لزوماً مبنای دلبستگی نیست، بلکه پیوند دلبستگی خود مبنای زیستی نیرومندی دارد که می توان آن را در بستر تکامل بهتر شناخت، بستری که بقای گونه در آن اهمیت بسیار دارد.

بالبی در ضمن بحث خود از رفتارهای دلبستگی به عنوان غرایز صحبت می کند؛ اما او اصطلاح غریزه را به معنای دقیق آن به کار نمی برد. منظور او این است که چنین رفتارهایی در اساس ذاتی است و در تقریباً همه اعضای گونه یک الگوی مشخص دارد و واجد ارزش انطباقی برای گونه است.

گریه بچه یک نشانه واضح است. گریه یک فریاد ناراحتی است، زمانی که کودک در رنج است یا وحشتده است می گرید و والد وادار می شود که بشتابید تا ببیند چه اشکالی در کار است. لبخند کودک یک رفتار دلبستگی دیگر است؛ هنگامی که کودک به روی والد می خنده، والد به کودک احساس عشق می کند و از بودن در کنار او لذت می برد. از دیگر رفتارهای دلبستگی و راجیهای نامفهوم کودکانه، چسبیدن و گرفتن، مکیدن و تعقیب است.

باولی رابطه دلبستگی بین مراتب و کودک را دارای چهار ویژگی می داند: حفظ مجاورت ^{۳۳}، پایگاه ایمن ^{۳۴}، بهشت امن ^{۳۵} و پریشانی حاصل از جدایی ^{۳۶}.

کوشش کودک چهت حفظ مجاورت برای این است که همواره در کنار مراقب بماند چون در صورت جدا شدن از مراقب دچار تنفس و عدم امنیت می شود. همچنین کودک از مراقب به عنوان پایگاه ایمنی بخش استفاده می کند تا در رفتارهایی مانند اکتشاف محیط اطراف و تمرین مهارت‌های شناختی و رشد مهارت‌های حرکتی شرکت جوید؛ بعلاوه کودک از مراقب به عنوان بهشت امنی برای آسایش، حمایت و اطمینان خاطر، هنگامی که احساس ترس یا غم می کند، بهره می جوید. دسترسی کودک به این خصایص، سبک دلبستگی اولیه او را مشخص می نماید. در رابطه با مراقب، کودک می آموزد که آیا اطمینان داشته باشد یا خیر؟ این تجربه هیجانی اولیه، پایه چیزی است که باولی آن را مدل کاری درونی می نامند[۶].

وقتی که مراقب در نزدیکی کودک است احساس امنیت و عشق را در کودک بر می انگیزد. با این احساس امنیت معمولاً کودک رفتاری بازیگوشانه و مستقلانه از خود نشان می دهد که در کشف محیط اطراف نمایان می شود. ولی اگر کودک توجه کافی و همچنین پاسخگویی و مجاورت مراقب را دریافت ندارد، کمتر

را ارج می نهند و خود را افرادی استوار و قوی توصیف کرده و تا درجات بهنجاری از آسیب های هیجانی را تحمل می کنند. کسیدی^{۴۱} (۱۹۹۸) در مورد ویژگی این افراد می گوید: بزرگسالان این تجسمی مثبت و حمایت گر از منع دلستگی دارند. این تجسم مثبت احساس خود ارزشمندی و تسلط را در این افراد افزایش و خود را قادر می سازند عواطف منفی خود را به شیوه ای سازنده تعديل کنند. بنابر تحقیقات مری اینس ورت^{۶۰} تا ۶۵ درصد کودکان آمریکایی در این گروه قرار دارند.

سبک دلستگی نا ایمن - اجتنابی^{۴۲}

کودکان اجتناب گر حضور منبع دلستگی را نادیده می گیرند و با بی توجهی که نسبت به او نشان می دهنده، سعی در کاهش تضاد با منع دلستگی خود دارند. بدین ترتیب کودکان اجتناب گر اهمیتی برای ارتباطهای دلستگی قابل نیستند^[۷]. اکثر کودکان این گروه در برابر غریبه ها منقلب نمی شوند، احتیاط نمی کنند یا کم احتیاط می کنند. موقعی که ما در آزمون موقعیت آنها را ترک می کنیم یا به بازی ادامه می دهنده یا آرام دست از بازی می کشند و منتظر مادر نمی مانند^[۷] در دیدار مجدد مادر از نزدیک شدن اجتناب می کنند و اگر مادر او را در آغوش بگیرد با تکان و بی قراری سعی در پایین آمدن می کنند. بزرگسالان اجتنابی از ایجاد روابط صمیمانه با دیگران خودداری کرده و در مقیاس هایی که روابط عاشقانه در اماتیک را بررسی می کنند، نمرات پایین تری بدست می آورند.

در مصاحبه های دلستگی بزرگسالان با راهبردهایی مانند تأکید بر خود پیروی و اتکا به خود، اهمیت رابطه با منع دلستگی را انکار می کنند و سعی در حفظ فاصله با منع دلستگی، ممانعت از هیجانات منفی و نوعی اتکا به خود، وسوسات دارند^[۹].

دیوید و همکاران (۱۹۹۹) بیان می دارند: این افراد تمایل دارند که اثرات عاطفی روابط گذشته و حال، خود را نادیده بگیرند. بویژه یک حالت اجتناب یا انکار سیستماتیک تجارب و خاطرات منفی را پیشه می کنند. از اطلاعات مبتنی به دلستگی اجتناب می کنند و حتی مانع از هشیاری خود نسبت به آنها می شوند. تجارب خود را بطور شناختی بدون اشاره یا بیان هر گونه محتوای عاطفی پردازش می کنند. بارتولومیو^{۴۳} و هورویز^{۴۴} (۱۹۹۱) به نقل از دیوید (۱۹۹۹) بر اساس اندازه های خود توصیفی الگوهای درون کاری، افراد اجتنابی را دارای محتوای که در آن فرد خود را قوی و مثبت ارزیابی کرده و دیگران را غیر قابل دسترس و بالقوه، طرد کننده دیده اند، تعریف می کنند. این افراد تمایل به بیان نیازهای شخصی خود داشته و انتقاد پذیری پایینی دارند. آنها در صدد باز خورد اجتماعی به افرادی بر نمی

که نخست والد برای مدت کوتاهی اتاق را ترک می کند و کودک با یک بزرگسال غریبه تنها می شود و سپس والد دوباره باز می گردد).

انواع سبک های دلستگی

سبک دلستگی ایمن^{۴۵}

منظور از ایمنی در دلستگی، داشتن ارتباط نزدیک و پیوند عاطفی با شخص خاص است و نشان دهنده این است که کودک به دسترس پذیری، پاسخگو و پذیرا بودن منع دلستگی خود اعتماد دارد. بررسی های نشان داده است، کودکان ایمن دارای والدین حساس هستند که بدون قید و شرط به آنها آرامش می دهنده، به آنها کمک می کنند تا به کاوشگری و جست و جو بپردازند و نسبت به خواسته های کودکان پاسخگو هستند^[۷].

ایمنی در بزرگسالی با قابلیت دسترسی به والدین بستگی ندارد، بلکه اعتمادی که بزرگسالی به مسئولیت پذیری والدین خود دارد بسیار مهم است. افراد ایمن از خود، گرمی و صمیمت نشان می دهنده. همچنین به جنبه های مثبت و منفی خود هشیاری کامل دارند و در اکتشاف گری جسور و ریسک پذیرند^[۶].

در این افراد خصوصت و اضطراب کمتر و انعطاف پذیری بیشتری قابل مشاهده است و در کل دنیای اطراف و هیجانات درونی خود همساز و سازگارند و از هماهنگی بیشتری با واقعیت برخوردارند^[۸]. این افراد در اوان کودکی از والدین به عنوان اساس ایمنی بخش برای اکتشاف محیط استفاده می کنند و در تجدید دیدار مادر در موقعیت غریبه به احساس آرامش و ایمنی دست می یابند و بلافاصله به اکتشاف و بازی مستقلانه می پردازند و در اکثر موقعیتها احساس ایمنی دارند^[۷].

کولین^{۴۹} (۱۹۹۶) معتقد است که بزرگسالانی که ایمن هستند یادآوری و بحث در مورد تجارب دلستگی خود را آسان ارزیابی می کنند. این افراد به روابط دلستگی خود ارزش قائلند و معتقدند که دلستگی ها و تجارب مرتبط با آنها، شخصیت آنها را تحت تاثیر قرار داده است. افراد دارای دلستگی ایمن از روابط موزون و رضایت بخش و توانم با صمیمت طولانی تر برخوردارند در بزرگسالی حتی بعد از اینکه، دلستگی های جدید شکل می گیرد، دلستگی ها به والدین نیز ادامه می یابد و ممکن است بعداً نقش ها در روابط دلستگی مکوس گرددند. فرزند بالغ ممکن است که پایه ایمنی برای والدین پیر خود گردد.

دیوید^{۴۰} و همکاران (۱۹۹۹) در مورد این سبکهای دلستگی بیان می دارند: افراد دارای دلستگی ایمن و خودکار یک تعادل ذهنی بین تجارب خوب و بد خود برقرار می کنند آنها ارتباط بین تجارب گذشته و حال را تشخیص می دهنده روابط صمیمی خود

مرحله اول: نزدیک شدن بدون تشخیص چهره‌ها: هنگام تولد و پس از آن، کودکان به محركها به ترتیبی پاسخ می دهند که انگار می خواهند با انسانهای دیگر در ارتباط باشند. در طول مرحله اول کودک و مراقب در تعامل نزدیک با هم هستند، از نظر رفتار مراقب، بسیاری از تعامل‌ها معطوف به هدف است در حالیکه از نظر رفتار طفل، پیش از آنکه این رفتارها معطوف به هدف باشند، نتایج قابل پیش بینی رفتار هستند. در این مرحله کودک رفتار انسانهایی که با او رندگی می کنند را تشخیص نمی دهد و حتی قادر به ایجاد تمایز بین خود و دیگران نمی باشد. با این حال بررسی‌ها نشان داده است که نوزادان به صدای انسانی پاسخگو تر از صدای افراد دیگر هستند در سنین ۴-۶ هفتگی لبخند اجتماعی^{۴۶} ظاهر می گردد:

در این سن بسیاری از رفتارها بازتابی هستند و همه این بازتابها (گریه کردن، چنگ زدن و بعدها لبخند زدن) گرایش دارند که مراقب را جذب کنند.

مرحله دوم: نزدیک شدن به یک یا چند چهره مشخص: این تعییر از مرحله اول به مرحله دوم به طور تدریجی صورت می گیرد و همراه با رفتارهای اولیه دلبستگی و متعاقب آن، همراه با سیستم رفتاری دلبستگی است. بالبی سیزده نظام رفتاری را بر می شمارد که به طور تمایز نسبت به یک چهره ابراز می شود. هفت رفتار از این نظام‌های رفتاری در مرحله دوم رخ می دهد و بقیه آن در مرحله سوم روی می دهد. از این رفتارها می توان به گریستن به هنگام رفت مرآقب، قطع گریه هنگام برگشتن مراقب و لبخند زدن اشاره کرد.

مرحله سوم: حفظ و نگهداری یک چهره مشخص: این مرحله بین شش تا نه ماهگی رخ می دهد. در این مرحله کودک رفتار خاص دلبستگی را به یک چهره نشان می دهد. این دلبستگی با شماری از تعییرات حرکتی، شناختی و ارتباطی مشخص می شود. اگرچه ممکن است برخی حرکات مرحله دوم نسبت به چند چهره آشنا را نشانه دلبستگی بدانند، اما بر اساس نظر اکثر دانشمندان دلبستگی واقعی در مرحله سوم روی می دهد در این مرحله بیشتر کودکان برای حفظ مجاورت با نگاره دلبستگی تلاش می کنند و در برابر جدایی از اوی واکنش نشان می دهند در این مرحله نگاره دلبستگی به عنوان پایگاه امنی^{۴۷} برای کودک مورد استفاده قرار می گیرد تا او را بتواند در محیط اطراف به جستجو و اکتشاف بپردازد.

مرحله چهارم: مشارکت تصحیح شده توسط هدف:

بالبی (۱۹۸۲) اشاره می کند که این مرحله آخرین مرحله رفتار دلبستگی می باشد. بدین ترتیب بالبی به این نکته اشاره می کند که مراحل دیگری در این سیستم رفتاری وجود ندارد. سیستم رفتاری دلبستگی طی زندگی به فعالیت خود ادامه می دهد و

آیند. بنابر تحقیقات مری اینس ورت حدود ۲۰ درصد کودکان آمریکایی در این طبقه قرار دارند.

سبک دلبستگی نا ایمن - دو سو گرا^{۴۰}

کودکان دو سو گرا دارای رفتاری متناقض و ناهمگن نسبت به مادر خود هستند آنان به مادر خود نزدیک می شوند و مجاورت او را می طلبند ولی با نزدیک شدن مادر، خود را کنار می کشند رفتارشان سرد و دوگانه است در موقع آشفتگی و پریشانی به سختی آرام می شوند و مدت‌ها به گریه ادامه می دهند. کمرویی از مشکلات این کودکان است[۷]. این کودکان در موقعیت غریبه مشکل تر به آرامش می رسند و بین رفتن به سوی مادر یک شی جالب در نوسانند اما به محض این که به آن شی نزدیک می شوند مانند کودکان دارای دلبستگی ایمن آزادانه و راحت به دستکاری و اکتشاف نمی پردازند و نسبت به این کودکان در مقابل افراد نا آشنا محتاط ترند[۷]. مادران کودکان دلبسته نا ایمن که در موقعیت نا آشنا گویی دو سو گرا نشان می دهند رویه همسانی در مراقبت از کودک ندارند. گاهی در پاسخ دهی به کودک بسیار حساس‌اند و بعضی وقتها توجهی به او ندارند و در موقعی رفتارشان مزاحم و مخل فعالیتهای کودک است.

اینها مشکلشان این است که شیوه و زمان تعامل آنها با نیازهای کودک همخوان نیست[۷]. آنها در برابر شریک زندگی احساس خصم‌انه و میل به تصحاب دارند. افرادی که دو سو گرا تشخیص داده می شوند اغلب با خانواده اصلی خود به سر می بند و وابستگی عاطفی خود را با والدینشان حفظ و برای خوشنود کردن والدین خود تلاش می کنند. آنها حواسی را که در دوران کودکی برایشان اتفاق افتاده بیان می کنند اما توصیف‌های آنها سازمان یافته نیست[۷] افراد سبک دلبستگی دو سو گرا (گرفتار مشغولیت ذهنی) یک حالت آشفتگی، عصبانیت یا اشتغال ذهنی منفعل با چهره‌های دلبستگی به طور خاص و روابط به طور عام دارند. هنگام یادآوری خاطرات دوران کودکی خیلی آسان در مشکلات و مسایل عشق و نفرت جذب می شوند که به اعتقاد آنها مشخصه تمامی روابط صمیمی است. به وفور درگیری در روابط خانوادگی و تعارض هیجانی گذشته و حال را آشکار می سازند. یک مفهوم منسجم از «خود» جدای از دیگران و مستقل از افراد ندارند. خود را در آینه دیگران می بینند. بنا به تحقیقات مری اینس ورت حدود ۱۰٪ کودکان در این طبقه می باشند.

مراحل شکل گیری دلبستگی در نوزادان

بالبی ۴ مرحله را در تحول نظام رفتاری دلبستگی بر شمرده است که سه مرحله اول در سال اول زندگی و مرحله چهارم در سال سوم زندگی شروع می شود.

در دوره کودکی است؟ پس از گذشت سه دهه از ایجاد روش موقعیت ناآشنا، مطالعات طولی متعددی در حال بررسی تحول دلبستگی از نوزادی تا نوجوانی است. نتایج بخی از این پژوهش‌ها مبهم و نامشخص است. وائز (۱۹۹۵) گزارش کرد که اینمی نوجوان بزرگتر مثلاً ۲۱ ساله در AAI (اصحابه دلبستگی بزرگسالان) با اینمی او در روش موقعیت ناآشنا در دوران کودکی در حدود ۷۰٪ همبستگی دارد. چنانچه افرادی را که در اثر رویدادهای مهم زندگی که بالقوه می‌تواند باعث تغییر طبقه دلبستگی فرد شوند، مستثنی کنیم، درجه هماهنگی بین دلبستگی دوره نوجوانی با کودکی بالای ۷۸٪ است.

اما در مورد افرادی که در معرض حوادث خاصی در زندگی بوده‌اند، میزان توافق فقط ۴۴٪ است که معنادار نمی‌باشد. میں (۱۹۹۷) دریافت که بین طبقه دلبستگی افراد در ۱۹ سالگی با استفاده از اصحابه دلبستگی بزرگسالان با طبقه دلبستگی آنها در کودکی با استفاده از روش موقعیت ناآشنا هماهنگی بالای وجود دارد؛ اما هامیلتون (۱۹۹۴ و ۱۹۹۵) یافته‌های پژوهشی ارائه می‌دهد که نشانه تداوم اندک دلبستگی از کودکی به نوجوانی است. برخی تحقیقات دیگر هیچگونه ارتباطی بین رفتار کودک در موقعیت ناآشنا با طبقه دلبستگی او در نوجوانی نیافته‌اند.

واترز و همکاران (۱۹۹۵) در مورد این نتایج ناهماهنگ تبیین مناسبی را ارائه می‌دهد. او معتقد است که با گذشت زمان به دلیل مداخله عوامل محیطی / اجتماعی تداوم بین دلبستگی دوران کودکی و نوجوانی تعديل می‌شود. به هر حال باید توجه داشت نوجوانی که طبقه دلبستگی دوره کودکی خود را حفظ کرده است در حال زندگی با والدینی است که در روابطشان با نوجوان تا مدت‌ها از شیوه‌های مشابهی استفاده کرده‌اند [۱۰]. در خانواده‌هایی که فرزندان با هر دو والد بیولوژیکی خود زندگی کرده‌اند نسبت به نوجوانانی که در ساختهای خانوادگی دیگری رشد یافته‌اند، درجه توافق سازمان یافتنی دلبستگی آنها و مادرشان بالاتر است [۱۰].

به علاوه بین دلبستگی نوجوان و مادر نوجوانان سن بالا نسبت به نوجوانان کم سن تر، میزان هماهنگی بالاتر است. احتمال دارد استرس‌های ناشی از تغییرات اوایل نوجوانی حداقل به طور موقت سازمان یافتنی دلبستگی نوجوان را و یا آمادگی ارزیابی دلبستگی را گستته سازد.

بر خلاف یافته‌های مذکور پژوهش روزنستین و هورویز (۱۹۹۶) نشان داد که در میان نوجوانان دارای مشکلات روانشناختی میزان توافق بین راهبردهای دلبستگی نوجوان و مادر بالای ۸۰٪ است.

تغییرات شکری پیدا می‌کند این تغییرات شامل جزئیات هر مرحله و تغییر در ارتباط با سیستم‌های رفتاری دیگر است (ساختارهای مهار کننده سطح بالاتر)

در این مرحله، کودکان درک می‌کنند که مراقب، احساسات و نقشه‌های دارد که ممکن است با احساسات و نقشه‌های آنها تفاوت داشته باشد. با رشد مهارت‌های ارتباطی و مفهومی کودک و مادر می‌توانند اهداف و نقشه‌های مشترکی داشته باشند و علاوه بر آن کودک توانایی بیشتری در منع رفتار خودش به دست می‌آورد. او قادر می‌شود که قبل از انجام عمل، به طور درونی و آگاهانه رفتار اجتماعی والد را مد نظر قرار دهد این حکایت از شکل گیری نظریه ذهن^{۴۸} کودک در این مرحله دارد. توانایی درک اینکه دیگران نیز ذهنی مانند ما دارند، اما دنیا را از منظر خاص خود می‌بینند نظریه ذهن نام گرفته است که کودک اکنون توانایی مشارکت را به دست آورده است. مشارکت به عنوان یک رابطه دوام دار بین دو فرد تعریف شده است که با هماهنگی اهداف و نقشه‌های دو جانبه مشخص می‌شود. با گذر زمان، هماهنگی و تعادل سلسله مراتبی اهداف و نقشه‌ها و نیز هماهنگی درباره اینکه خود چگونه رفتارش را در رابطه متقابل با مادر کنترل کند، ظاهر می‌شود [۲].

تحول دلبستگی در نوجوانی

از دیدگاه دلبستگی نوجوانی دوره انتقالی است که در آغاز آن نوجوان برای کاهش وابستگی به چهره‌های اولیه‌ای که نقش مراقب او را داشته‌اند، دست به تلاش‌های بزرگی می‌زند. تقریباً یک دهه بعد خود نوجوان بزرگ شده، برای فرزندانشان که متولد شده‌اند یک چهره دلبستگی محسوب می‌شود. با این حال نوجوانی تنها زمان کوتاه و گذرایی نیست که نقش پل ارتباطی بین این دو دوره (کودکی و جوانی) را ایفا نماید، بلکه نوجوانی دوره‌ای عمیق از انتقال‌ها بین نظام‌های رفتاری، شناختی، هیجانی خاصی است. در واقع نوجوان مراحل تحول را از یک دریافت کننده مراقبت از والدین به سوی یک مراقبت کننده بالقوه می‌پیماید [۱۰].

تداوم دلبستگی از کودکی تا نوجوانی

یکی از سؤالهای اساسی درباره روابط دلбستگی در دوره نوجوانی آن است که چگونه سازمان یافتنی دلبستگی نوجوان به دلбستگی در سایر مراحل زندگی به خصوص به دوره کودکی مرتبط می‌شود؟

به منظور پاسخ به این سؤال باید به طور تجربی تداوم دلبستگی در پنهنه زندگی مورد ارزیابی قرار گیرد. سؤال دیگر آن است که آیا دلبستگی نوجوان تجلی خاصی از همان فرآیندهای دلбستگی

سالگی مورد آزمایش قرار گرفت. نتایج ثبات بالای تجسم های دلبستگی در طول این دوره سنی را نشان دادند. تجسم دلبستگی ایمن به طور مثبت با هویت یابی مرتبط بود. در حالیکه دلبستگی انکار کننده با پراکندگی هویت^{۵۳} در سن ۱۶ سالگی همبستگی مثبت داشت. هویت نامنسجم و پراکنده در سن ۱۶ سالگی تجسم دلبستگی را در سن ۱۸ سالگی، پیش بینی می کرد. اما همه محققان و نظریه پردازان دلبستگی با ثبات بالای تجسمات دلبستگی از کودکی تا بزرگسالی موافق نیستند. برخی پژوهش ها مؤید آنند که تحت تاثیر عوامل خاصی ثبات دلبستگی کاهش می یابد و در نتیجه درجه ایمنی دلبستگی در طی زمان و در پهنه زندگی فرد ممکن است تغییر یابد.^[۱۰]

دلبستگی و سازمان شخصیت

نظریه پردازان دلبستگی نوین، در پیروی از بالبی (۱۹۸۰)، این دیدگاه را دارند که ارتباطهای دلبستگی و الگوهای شناختی با ارتباطهای دلبستگی که در سرتاسر چرخه زندگی، کارکردهای مرکزی سازمان یافته دارند، مربوط هستند. این کارکردها شامل مهیا کردن چارچوب هایی برای فهم معنادار خود و دیگران، احساس ایمنی در جهان و اطمینان کافی داشتن برای کوشش، یادگیری، بازی و کارکردن، هستند.

در بسیاری از فرهنگ ها چهار الگو از دلبستگی در ارتباطات والد کودک را می توان مشاهده کرد:

ایمن، مضطرب و دو سو گرا (ماقاوم)، اجتنابی و مضطرب و گم گشته / در هم ریخته بعضی از اندازه گیریها به منظور مطالعه الگوهایی در ارتباطات دلبستگی در کودکان بزرگتر، نوجوانان و بزرگسالان، عموماً با تمرکز زیاد روی فرآیندهای شناختی راهبردهای تدبیری دارند. تصورات جذاب بالبی (۱۹۸۰) در باره (محرومیت پردازش اطلاعات دفاعی) این اندازه ها می توانند به بررسی گستینگی به عنوان شاهدی در پدیده های مختلف زبان شناختی و رفتاری رسیدگی کنند. در یک تغییر از سیستم مین از سنجش دلبستگی بزرگسال، بارتولومیو و هورو و تیز چهار طبقه از سبک دلبستگی بزرگسال پیشنهادی و معتبر را که به عنوان ایمن، پریشان، انصافالی و ترسان توصیف کردند.

مدل مفهومی بارتولومیو و ابزارهای سنجش به منظور شناخت و رفتار دلبستگی جاری درباره شکل های دلبستگی همسالان، مادامی که کار مین در اختیار سنجش (حالی از ذهن درباره دلبستگی بزرگسال)، با تمرکز بر روی ارتباطهای کودک و والد بود، طراحی شده اند.^[۱۱]

اگرچه شواهد روان سنجی در پژوهش ذکر شده در بالا گرایش به حمایت مدل ترکیبی از دو بعد پیوستاری، با نمونه های

تحقیقان معتقدند که تحت برخی شرایط درجه توافق دلبستگی نوجوان و مادر کاهش می یابد. این یافته ها نشان می دهند که سازمان یافتنی دلبستگی نوجوان و همبستگی آن با اوایل کودکی و با سازمان یافتنی دلبستگی مادر همراه با تغییرات تحولی و چالش های فعلی محیط به طور معناداری تحت تاثیر قرار می گیرد.^[۱۰]

عوامل مؤثر بر ثبات دلبستگی از کودکی تا بزرگسالی^{۵۴} و همکاران (۲۰۰۰) درباره ثبات و یا تغییر الگوهای عملی درونی که پایه دلبستگی نوجوان محسوب می شوند به تحقیق پرداخته اند. این فرضیه مطرح است که دلبستگی ثبات قابل توجهی از اواخر کودکی تا اوایل نوجوانی نشان می دهد، اگرچه یکسری تغییرات به خصوص به دلیل فعل شدن تعدادی از مکانیزم های دوری گزینی یا فاصله گیری از والدین در دوره نوجوانی، آشکار می شود.

از سوی دیگر این احتمال وجود دارد که چنین ثبات برای طبقات دلبسته ایمن و نا ایمن متفاوت باشد. در پژوهش آمنتی آزمودنی ها در ۱۰ و ۱۴ سالگی در مورد دلبستگی مصاحبه شدند. پراکندگی طبقات دلبستگی نوجوانان با توزیع پراکندگی طبقات دلبستگی بزرگسالان تفاوتی نداشت. نکته قابل توجه ثبات ایمنی دلبستگی بود. ثبات طبقات دلبسته انکار کننده (فاصله جو) و دلبسته ایمن تا حدی از ثبات طبقات دلبسته ذهن مشغول (مجذوب) و دلبسته غیر مصمم (حل نشده) بالاتر بود. این آزمودنی ها راهبردهای فاصله گزینی از والدین را در طول چهار سال (از ۱۰ سالگی تا ۱۴ سالگی) حفظ کردن و همواره دوری بیشتری را از والدین خود گزارش کردند.

آمنتی پیشنهاد می کند احتمال دارد فعل شدن مکانیزم های دفاعی دوری گزینی برای حفظ فاصله از چهره های والدین چهت دستیابی به یک هویت شخصی شده روشنتر و قطبی تر ضروری باشد. بر طبق نظریه دلبستگی می توان دو فرضیه اساسی را تدوین نمود: اولاً ثبات الگوهای عملی درونی باید در طول دوره تحول افزایش یابد ثانیاً دلبستگی با حل انتباقی مسایل مهم دوره نوجوانی به خصوص شکل گیری هویت مرتبط است. نوجوانی به عنوان یک دوره تحولی مبتنی بر تغییرات وسیع و باز سازماندهی ممکن است به دگرگونی در تجسم های دلبستگی از طریق ارزیابی مجدد تجارت زندگی خود در دوره رشد هویت منجر شود.

در یکی از مطالعات طولی ثبات تجسم های دلبستگی (ارزیابی شده از طریق مصاحبه دلبستگی بزرگسالان) در دامنه سنی ۱۶ - ۱۸ سالگی بررسی شد. همچنین ارتباط های طولی وضعیت هویتی در ۱۶ سالگی با تجسم های دلبستگی در سنین ۱۶ - ۱۸

(۲) اختلال بی اشتهايي روانى

يکى از اختلال‌های روانی شایع در دوره نوجوانی بی اشتهايي روانى^{۵۵} است. مطالعات تجربی و بالينی مؤيد آنند که در افراد مبتلا به اختلال‌های تغذیه‌ای^{۵۶} وجود دلبيستگی نا ايمن مشترک و متداول است. ييشتر مطالعات بالينی به بررسی تعامل‌های دخترو متداول است. ييشتر مطالعات بالينی به بررسی تعامل‌های دخترو مادر پرداخته‌اند. وارد^{۵۷} و همكاران (۲۰۰۱) كيفيت دلبيستگی بيماراني را که مبتلا به بی اشتهايي روانی شديد بودند و مادران آنها را مورد ارزیابی قرار دادند. دلبيستگی ۲۰ بيمار نوجوان مبتلا به بی اشتهايي روانی و مادران آنها از طريق AAI بررسی شد. وضعیت روان شناختی دختران نوجوان و مادران به وسیله متخصصان بالينی با تجربه درجه بندی شد. ۹۵٪ از دختران و ۸۳٪ از مادران در AAI نا ايمن درجه بندی شدند. در دختران و ۷۰٪ از مادران دلبيسته انکار کننده یا فاصله جو بودند. در هر دو گروه (مادران و دختران) سطح کنش‌های تأملی و اندیشه‌یده پایین^{۵۸} و نمرات آرمانی سازی^{۵۹} بالا بود. همچنین شاخص فقدان حل شده^{۶۰} در مادران (۶۷٪) بالا بود. بنابراین به خوبی می توان دریافت که در میان نوجوانان مبتلا به بی اشتهايي روانی سطح بالايی از نا ايمن دلبيستگی وجود دارد؛ و اين در حالی است که مادران اين نوجوانان نيز خود درجه بالاتری از نا ايمنی را نسبت به جمعیت بهنجران نشان می دهند. اين احتمال وجود دارد که مشکل در پردازش هيچانی و فقدان حل نشده مادران به دختران آنها منتقل شود و سبب ناپنهنجاري‌های روان شناختی در دوره نوجوانی بخصوص در جنس مونث گردد. اووربک^{۶۱} و همكاران (۲۰۰۳) در پژوهشی که در مورد ۵۶۸ نوجوان ۱۵-۱۹ ساله مبتلا به اختلالات هيچانی انجام دادند به اين يافته دست یافتند که بين دلبيستگی والدين و اختلالات هيچانی نوجوانان رابطه معنی دار وجود دارد.^[۱۰]

(۳) اختلال افسرددگی

يکى دیگر از اختلال‌های روانی شایع در میان نوجوانان افسرددگی و در نهايیت افکار انتخاری است. در زمينه افسرددگی و رابطه آن با كيفيت دلبيستگی نظريه‌ها و پژوهش‌های جالبي وجود دارد. پژوهش‌های دي فييلپو و اورهولسر^{۶۲} (۲۰۰۲) نشان داد که شروع و روند پيشروي نشانه‌های افسرددگی توسط عوامل مختلف بين فردی دیگر تحت تاثير قرار می گيرد. نظريه دلبيستگی يك چهارچوب تحولي را برای درک ارتباط بين نشانه شناسی افسرددگی و نا ايمن دلبيستگی نوجوان و والد و سپس به شريک احساس فراهم کرده است.

به همین دليل در برخى از تحقیقات بر رابطه بين افسرددگی با دلبيستگی و سپس تاثير اين موضوع بر ارتباط با والدين و روابط احساسی فرد و در نهايیت سازگاري زناشوبي در آينده متتمرکز

نخستين چهار سبک عمده وصف شده که ترکييات مختلفی از وضعیت‌های اين ابعاد را مجسم می کنند. آنها با يك سبک دلبيستگی ايمن غالب با نزديکي و وابستگی به يكديگر آسوده خاطر هستند و قادرند چالش‌های جديد شخصی‌شان را بدون اضطراب ناتوان کننده جستجو کنند. آنها در هر دو شكل دلبيستگی اضطرابي و اجتنابي پايان هستند. آنها با سبک دلبيستگی اجتنابي - ترسان غالب بازداري و اضطراب قابل ملاحظه اى را نشان دادند، در نزديکي يا وابستگي به يكديگر و اعتماد به خود، سخت اعتماد پيدا کردن به خود و ديجران، نشان دادن اضطراب و اجتناب بالا، راحت نيسنند. نمونه نخستين افراد اجتنابي - انصالى اعتماد به خود وسوسى و انكار هر علاقه اى در نزديکي يا آشنايي با شكل های دلبيستگي را اثبات کردن. آنها اطلاعاتي که رفتارهای دلبيستگي را راه اندازى می کنند و اضطراب پايان و اجتناب بالا را نشان می دهند، خارج کردن. از سوي ديجر، تضادشان با سبک پريشان غالب رفتار دلبيستگي غالباً وسوسى را برای جستجو و مهيا کردن مراقبت و نزديکي آشكار می کند. اين افراد اضطراب بالا همراه با اجتناب پايان را نشان می دهند.^[۱۱].

دلبيستگي و آسيب شناسی روانی در دوره نوجوانی
نوع رابطه دلبيستگي فرد در دوران کودکي از عوامل مؤثر در ايجاد آسيب‌های روان شناختي در دوره‌های بعدی زندگي محسوب می شود بسياري از پژوهش‌های انجام شده در حيطة دلبيستگي بخصوص در سالهای اخير بر روی اين نوع تأثير متتمرکز بوده‌اند. نتایج اغلب اين تحقیقات نشان داده‌اند که دلبيستگي نا ايمن در دوران کودکي به اختلال‌های روانی متعددی در دوره نوجوانی و جوانی منجر می شوند. در ذيل برخى از اين اختلال‌ها و نقش دلبيستگي در ايجاد آنها بررسی می شود.^[۱۰]

(۱) اختلال رفتارهای ضد اجتماعی

اسمال بون و دادز^{۶۳} (۲۰۰۰) به بررسی رابطه بين دلبيستگي و رفتار جنسی تحميلى پرداختند. آنها دلبيستگي نوجوانان پسر زير ديبلم را با مادر و با پدر در دوران کودکي و در دوره بزرگسالی، رفتارهای ضد اجتماعی، پرخاشگري، تجاوز جنسی را از طريق مقیاس‌های خود سنجي ارزیابي کردن. اين نتایج نشان دادند که دلبيستگي نا ايمن بخصوص دلبيستگي اجتنابي نوجوان پسر با پدر در دوران کودکي به رفتارهای ضد اجتماعي و تجاوز جنسی منجر می شود. اين يافته‌ها با فرضيه‌های جرم شناسی که مبتنی بر ارتباط بين تجارب آسيب زاي اوليه خانوادگي با ارتکاب جرم در نوجوانی است، هماهنگ است.

دلبسته ایمن بسیار اندک ($n=4$) در حالی که نوجوانان دلبسته نا ایمن ($n=35$) بسیار بالاتر است. در یک و هله دیگر از این تحقیق هنگامی که با آزمودنی‌ها در مورد تعارضات حل نشده مربوط به فقدان و دلبستگی مصاحبه شد در 59% از نمونه مشکلات ناشی از تجارب آسیب زا و فقدان باقی مانده و حل نشده بود. مطالعه هیس و مین^{۷۲} (۲۰۰۰) نیز بر نقش حوادث آسیب زا و واکنش‌های حل نشده نوجوان در برابر حوادث تأکید می‌کند. بر اساس این پژوهش دلبستگی آشفته و سرگشته (D)، اختلال‌های گستستگی (تفرقی) و پرخاش گری/اغتشاش گر را در دوره کودکی و نوجوانی پیش‌بینی می‌کند. این یافته‌ها بر امکان استفاده از AAI در مداخلات درمانی نوجوانان به شدت آسیب دیده تأکید می‌کند. محور این نوع درمان گری بر تشکیل ارتباط ایمن و سالم با یک بزرگسال غیر تهدید آمیز^{۷۳} استوار است.^[۱۰]

پذیرش اجتماعی

منظور از پذیرش اجتماعی، درک فرد از جامعه با توجه به خصوصیات سایر افراد است. پذیرش اجتماعی شامل پذیرش تکثر با دیگران، اعتماد به خوب بودن ذاتی دیگران و نگاه مثبت به ماهیت انسان‌ها است که همگی آن‌ها باعث می‌شوند فرد در کنار سایر اعضای جامعه انسانی، احساس راحتی کند. کسانی-که دیگران را می‌پذیرند به این درک رسیده‌اند که افراد بطور کلی سازنده هستند. همان‌گونه که سلامت روانی شامل پذیرش خود می‌شود، پذیرش دیگران در جامعه هم می‌تواند به سلامت اجتماعی بینجامد. افراد برخوردار از این بعد از سلامت، اجتماع را به صورت مجموعه‌ای کلی و عمومی درک می‌کنند که از افراد مختلف تشکیل شده است و به دیگران به عنوان افراد با ظرفیت و مهربان، اعتماد و اطمینان دارند و باور دارند که مردم می‌توانند ساعی و مؤثر باشند. این افراد دیدگاه مطلوبی درباره ماهیت انسان دارند و با دیگران احساس راحتی می‌کنند. پذیرش اجتماعی مصدق پذیرش از خود است. در پذیرش اجتماعی، فرد نگرش مثبت و احساس خوبی نسبت به خودش و زندگی گذشته‌اش دارد و با وجود ضعف‌ها و ناتوانی‌هایی که دارد، همه جنبه‌های خود را می‌پذیرد.

سآپ و هارود پذیرش اجتماعی را دیدگاه مرجعی تعریف کرده- اندکه بیانگر نظرات یک نظام اجتماعی گستره باشد. سآپ از آن به عنوان بعد جدیدی از نگرش هنجاری یاد می‌کند.^[۱۲]

ریشه‌های آغازین این نوع تعریف از پذیرش اجتماعی را باید به نظرات شیبوتانی^{۷۴} (۱۹۵۵) تحت عنوان گروه‌های عمومی مرجع نسبت داد. بر طبق نظر سآپ و هارود، این مفهوم تکمیل یافته دو دسته از گروه‌های مرجع هستند. اولی نوع مقایسه‌ای که افراد

شده‌اند. دی‌فیلیپ‌پو و همکارش در پژوهش این ارتباط را در ۸۴ بیمار نوجوان مبتلا به افسردگی بررسی کردند. دلبستگی اجتنابی (اما نه دلبستگی اضطرابی) واسطه ارتباط بین نشانه‌های افسردگی فعلی و خاطرات بیمار از روایتش با والد جنس مخالف بود. بنابراین با دستیابی به این یافته‌ها می‌توان با استفاده از نظریه دلبستگی به روی آوردهای درمان گری افسردگی در حیطه زناشویی و دیگر روابط احساسی طولانی مدت کمک کرد.^[۱۰]

۴) الگوهای رفتار مرضی در دوره نوجوانی

دلبستگی نا ایمن در نوجوانان با برخی الگوهای رفتار مرضی همراه است. الگوهایی که می‌توانند نشانه نا ایمنی نوجوان باشند لپس لی^{۷۵} و همکاران (۲۰۰۰) برخی از این الگوهای رفتاری مرضی را تحت عنوان اعتماد به نفس و سوسای^{۷۶}، مراقبت و سوسای^{۷۷}، جستجوی مراقبت^{۷۸} و سوسای و کناره گیری همراه با خشم^{۷۹} مشخص کردند. مطالعات این محققان نشان داد که این الگوهای رفتاری پیش‌بینی کننده‌های قوی برای نشانه شناسی بیماریهای روان شناختی و دلبستگی نا ایمن محسوب می‌شوند. از سوی دیگر آسیب شناسی دلبستگی و سبک دلبستگی نا ایمن مشاباً نشانه شناسی در بیماری را پیش‌بینی می‌کند. چنانچه مطالعه میس ترز و میوریس^{۸۰} (۲۰۰۲) نیز ارتباط بین پرخاشگری نوجوانان را با سبک دلبستگی آنها نشان داد. یافته‌ها نشان داد $27/3\%$ آزمودنی‌ها خود را نا ایمن یعنی دلبسته اجتنابی و دو سو گرا طبقه بندی کرده بودند. بر اساس یافته‌ها در مجموع افراد دلبسته نا ایمن خشونت و خشم بیشتری در مقایسه با افراد دلبسته ایمن داشتند.

۵) اختلال گستستگی^{۸۱}

یکی دیگر از اختلال‌های روانی مهم که در دوره نوجوانی آشکار می‌شود و تحت تاثیر نا ایمنی دلبستگی است، اختلال گستستگی (تفرقی) است. وست^{۷۰} و همکاران (۲۰۰۱) رابطه دلبستگی آشفته و سرگشته را با نشانه‌های گستستگی در نوجوانان دارای مشکلات روان‌شناختی ارزیابی کردند. نتایج حاکی از آن بود که پاسخ غیر قابل طبقه بندی و حل نشده مدام به حوادث مرتبط با دلبستگی با نشانه شناسی گستستگی (تفرقی) هم برای دختران و هم پسران هم بسته است. بنابراین سازمان نا یافتگی شناختی ممکن است یک متغیر واسطه‌ای مهم بین اثرات حوادث اولیه و نشانه‌های اختلال گستستگی بعدی محسوب شود. والیس و استیل^{۷۱} (۲۰۰۱) در یکی از این مطالعات که در مورد 39 نوجوان دچار اختلال روانی انجام شد، به این نتیجه دست یافتند که در میان آزمودنیها تعداد نوجوانان

پذیرش اجتماعی پائین یعنی افرادی را شامل می شود که به هیچ وجه نظرات و تجربیات خود را تغییرشکل نمی دهند. انسان موجودی است اجتماعی که همواره در حالتی از تنفس بین ارزش‌های مربوط به فردیت و ارزش‌های مربوط به همنگی با جماعت و پذیرش از سوی جمع به سر می برد [۱۸]. به نظر می رسد که گروههای همواره سعی در همنوا و همنگ کردن افراد با خود دارند [۱۹]. دو انگیزه مهم زیر بنای تمایل ما به همنگی هستند: تمایل به مورد علاقه واقع شدن، ما آموخته ایم که همنگ شدن می تواند در به دست آوردن تایید و پذیرشی که طلب می کنیم کمک کند؛ و انگیزه دوم تمایل به درست و صحیح بودن نظرمان است [۲۰]. حرف زدن و رفتار کردن مطابق انتظارات دیگران را پذیرش اجتماعی می نامند.

پذیرش اجتماعی می تواند یکی از متغیرهایی باشد که بر بهداشت روانی افراد تاثیر بسزایی دارد و می تواند نقش عمده ای را بر سلامت روانی داشته باشد؛ زیرا که اعمال و افکارش تحت تاثیر حضور دیگران قرار می گیرد [۱۸]

بررسی مفهومی پذیرش اجتماعی

در بررسی مفهومی این موضوع می توان از دو بعد به آن نگریست، نخست بعد معنایی و دوم بعد تحلیلی.

(الف) ابعاد معنایی

با مروری بر منابع و متون مختلفی که این موضوع را مورد بررسی قرار داده اند می توان دو معنا از شاخص اجتماعی در بین علوم اجتماعی و رفتاری استنباط کرد. بعد اول چیدمان نظام ارزشی رفتار یک فرد است که با نظام اجتماعی یک جامعه همخوانی دارد؛ به عبارت دیگر فرد عوامل تشکیل دهنده رفتار خود را اعم از نگرش، هنجار و ارزش های خود را به گونه ای مشابه با جامعه و یا گروه های اجتماعی وفق می دهد. در این معنا روانشناسی فردی و شخصیت هر فرد و روانشناسی اجتماعی موضوع را مورد کنکاش قرار می دهند [۲۱]. در خصوص کاربرد معنایی اول می توان به مطالعه برخی محققان اشاره داشت. در بعد دوم موضوع محوری، رفتار یک فرد و نحوه شکل گیری عمل رفتاری^{۷۸} منعطف به یک عنصر یا پدیده اجتماعی است که در یک طیف رد یا قبول قرار گرفته است. قابل ذکر اینکه در هر دو سطح معنایی رفتار به شکل فردی بروز و برآیند از در اجتماع است که ویژگی اجتماعی یا عمومی به خود می گیرد. در واقع صحیح تر است که بگوییم پذیرش فردی و پذیرش اجتماعی. در هر حال تاکنون سطح اندازه گیری این موضوع اجتماعی بوده است [۲۲]

در آن برای ارزیابی یک رفتار خاص استفاده می کنند و دومی نوع هنجاری آن که برای شکل گیری و ثبات رفتار کاربرد دارد. آدامز پذیرش اجتماعی را به جایگاه و اعتبار یک رفتار در بین گروههای هدف آن رفتار تعریف کرده است [۲۳]

اریکسون^{۷۵} و همکاران چگونگی پذیرش اجتماعی را میزان درجه ارزیابی مثبت یا منفی از یک موضوع خاص تعریف کرده- اند [۱۴]. از سوی دیگر اسجاد و اسچلاگ^{۷۶} [۱۵] معتقد هستند که تعاریف ارائه شده در خصوص این موضوع با یکدیگر متناقض هستند. این دو در یک نگاه دقیق تر به موضوع، دو واژه پذیرش و میزان پذیرش را از یکدیگر جدا دانسته و برای هر یک معنای خاصی قائل شده‌اند. بدین شکل که از پذیرش می توان دو معنا استنباط کرد. نخست نگرشی مثبت و تأییدگونه به سوی یک موضوع خاص و معنای دوم که عبارت است از مطابقت رفتار با اهداف کلان و عینی سیستمی که قرار است اجرا گردد. این دو اولی را پذیرش نگرشی و دومی را پذیرش رفتاری معنا نموده‌اند. در واقع پذیرش نوعی رفتار به شکل کنش و واکنش نسبت به یک هدف خاص و میزان پذیرش نگرشی است تأییدی به سوی یک هدف خاص [۱۵]

محققین دیگری نیز از جمله شویتما^{۷۷} [۱۶] از همین تعریف برای مطالعه خود استفاده کرده‌اند.

سال‌های نوجوانی مرحله مهم و برجسته رشد و تکامل اجتماعی و روانی فرد به شمار می‌رود. در این مقطع سنی نیاز به تعادل هیجانی و عاطفی، خود آگاهی، برقراری روابط سالم با دیگران، کسب مهارت‌های اجتماعی لازم در دوست یابی، از مهمترین نیازهای نوجوانان است [۱۷]

گروهی از انسان‌ها همیشه مطابق با نظرات و اعتقادات خود صحبت می‌کنند. اگر از آنها در مورد موضوعی سوال شود با صداقت به سوالات پاسخ می‌دهند، در عقاید خود ثابت قدم هستند و تحت هر شرایطی پاسخ یکسان به سوالات می‌دهند. حتی اگر پاسخ‌های آنها طرد اجتماعی به دنبال داشته باشد. گروهی دیگر طوری حرف می‌زنند که مورد تایید دیگران قرار بگیرند. اگر از آنها در مورد موضوعی سوالی شود به نحوی پاسخ می‌دهند که فکر می‌کنند دیگران دوست دارند آن طور پاسخ داده شود. سعی می‌کنند با قواعد و هنجارهای اجتماعی سازگاری نشان دهند و از طرد اجتماعی در امان بمانند. حرف زدن و رفتارکردن مطابق انتظارات دیگران را پذیرش اجتماعی می‌نامند. بنابراین پذیرش اجتماعی همانند یک پیوستاری است که در یک انتهای آن پذیرش اجتماعی خیلی بالا، یعنی افرادی قرار دارند که نظرات و تجربیات خود را در مصاحبه‌ها و پاسخگویی به سوالات تغییرشکل می‌دهند و در انتهای دیگر

نگرش مثبت و تأیید گونه به سوی یک موضوع خاص و معنای دوم که عبارت است از مطابقت رفتار با اهداف کلان و عینی سیستمی که قرار است اجرا گردد. این دو، اولی را پذیرش نگرشی^{۸۵} و دومی را پذیرش رفتاری^{۸۶} معنا نموده اند که به جهت جلوگیری از خطاب‌پذیری معنایی چگونگی و یا میزان پذیرش اجتماعی می‌تواند کارساز باشد. در واقع پذیرش نوعی رفتار به شکل کنش و واکنش نسبت به یک هدف خاص و میزان پذیرش نگرشی است تأییدی به سوی یک هدف خاص [۱۵]. محققین دیگری نیز از جمله شویتما از همین تعریف برای مطالعه خود استفاده نموده اند [۱۶]

اندازه گیری پذیرش اجتماعی

مهمنترین نکته پس از تعریف این مفهوم، روش اندازه گیری کمی آن می‌باشد. اندازه گیری شاخص پذیرش اجتماعی عامل اصلی توجه محققین رشته‌های مختلف علمی و در نتیجه افزایش تحقیقات در این زمینه می‌باشد. عموماً محقق بسته به هدف نهایی خود از مطالعه، تعریفی از پذیرش اجتماعی را ارائه می‌دهد و سپس بر آن اساس می‌کوشد که به بهترین شکل آن را اندازه گیری کند. مبانی نظری اندازه گیری شاخص پذیرش اجتماعی با مراجعه به ادبیات موضوعی تحقیق و مطالعات قبلی صورت گرفته تقویت می‌گردد. این مهم تاکنون به دو شکل صورت گرفته است؛ اول به روش مستقیم که در آن مخاطب به شکل مستقیم سوالهایی هدفمند پرسیده می‌شود و مجموع نمرات آنها میزان پذیرش اجتماعی را نشان می‌دهد. روش دوم استفاده از مدل می‌باشد. این نوع مدل‌ها می‌توانند مشتق شده از یک تئوری و یا فرضیات تدوین شده علمی و یا مدل‌های تئیینی باشند که به روش‌های آماری معیار‌های دخیل در پذیرش اجتماعی یک موضوع خاص را مورد سنجش قرار می‌دهند.

نظریه‌های تحلیل رفتار و پذیرش اجتماعی

تئوری‌های تحلیل رفتار منبع از دو رشته تخصصی روانشناسی و جامعه‌شناسی هستند که به شکل کاربردی در زمینه‌های روانشناسی اجتماعی، روانشناسی محیطی و ... مورد استفاده و بسط قرار گرفته‌اند. پایه نظری تمامی این تلاش‌ها حل مسئله چگونگی شکل گیری و در صورت نیاز تغییر الگوی رفتار انسان در زمان مواجهه با یک موضوع خاص است. در این بخش نظریه‌هایی مرور خواهد شد که از یک سو بر ابعاد روانشناسی شکل گیری رفتار متکی بوده و از سوی دیگر بتواند در تحلیل رفتاری مفهوم پذیرش قابلیت استفاده داشته باشد.

۱-نظریه اشاعه نوآوری ها^{۸۷}: این نظریه برای اولین بار توسط اورت، ام، راجرز^{۸۸} در اوایل دهه ۱۹۹۰ برای پذیرش

(ب) بعد تحلیلی

تاکنون برای اندازه گیری شاخص پذیرش اجتماعی در معنای دوم آن، یک چارچوب نظری دقیق و مدونی تعریف نشده است و بدین لحاظ بایستی برای انجام این امر اهتمام ورزید. در این زمینه و در جهت پرکردن خلاء مطالعاتی حاضر می‌توان از پیش فرضها و بنیادهای اولیه ارائه نظریه و پارادایم‌های علمی سود جست. با تأملی درباره نظریه جامعه‌شناسی در می‌یابیم که هر یک از نظریه‌ها در درون یکی از پارادایم‌های اصلی قرار می‌گیرند. چارچوب هر پارادایم بر مجموعه متفاوتی از پیش فرض‌های فرانظری درباره ماهیت علوم اجتماعی و جامعه مبتنی است علوم اجتماعی از جمله جامعه‌شناسی بر مبنای چهار مجموعه از پیش فرض‌ها از جمله روش‌شناسی می‌باشد که خود به نگرش عینی به واقعیت اجتماعی و نگرش ایده نگاری تقسیم می‌گردد. بر این مبنای پارادایم‌های کارکرد گرا و ساختارگرایی بنیادی بر رویکرد عینی، پارادایم‌های تفسیری و انسان‌گرای بنیادی رویکرد ذهنی به مسائل دارند.

تعریف پذیرش اجتماعی

ساپ و هارود^{۷۹} [۱۲] پذیرش اجتماعی را دیدگاه مرجعی تعریف کرده اند که بیان کننده نظرات یک نظام اجتماعی گستردۀ باشد. ساپ از آن به عنوان بعد جدیدی از نگرش هنجاری یاد می‌کند. ریشه‌های آغازین این نوع تعریف از پذیرش اجتماعی را باید به نظرات شیبوتانی (۱۹۹۵) تحت عنوان گروه‌های عمومی مرجع نسبت داد. این شاخص می‌تواند بر حد مقداری انتخاب رفتار از طریق عموم جامعه مؤثر باشد[۱۲]. بر طبق نظر ساپ و هارود، این مفهوم تکمیل یافته دو دسته از گروه‌های مرجع هستند، اولی نوع مقایسه‌ای که افراد در آن برای ارزیابی یک رفتار خاص استفاده می‌کنند و دومی نوع هنجاری آن که برای شکل گیری و ثبات رفتار کاربرد دارد. اثرات تجربی این شاخص نیز توسط نویسنده‌گان مختلفی بر میل و عمل رفتاری از جمله آدامز^{۸۰} و همکاران [۱۳] نشان داده شده است. آدامز، پذیرش اجتماعی را به جایگاه و اعتبار یک رفتار در بین گروه‌های هدف آن رفتار تعریف کرده است. وندر لان^{۸۱} در تعریفی دیگر پذیرش را نبود مانع و مخالفت برای اجرای یک سیستم تعریف نموده است.

هارنی و گروتر^{۸۲} (۱۹۹۵) پذیرش را نوعی تمايل و یا پاسخ مثبت دادن به چیزی دانسته است[۱۴]. از سوی دیگر اسچاد و اسچلاک[۱۵]، معتقد هستند که تعاریف ارائه شده در خصوص این موضوع با یکدیگر متناقض هستند. این دو در یک نگاه دقیقتر به موضوع، دو واژه پذیرش^{۸۳} و میزان پذیرش^{۸۴} را از یکدیگر جدا دانسته و برای هریک معنای خاصی قائل شده اند؛ بدین شکل که از پذیرش می‌توان دو معنا استنباط کرد: نخست

۴- مدل توسعه یافته انتظارات منطقی^{۱۰۱}: این تئوری را ساپ در سال ۱۹۹۱ به عنوان مدل بسط یافته تئوری کنش منطقی معرفی نموده است. تفاوت اصلی این مدل، با نظریه پایه خود، اضافه شدن دو مدل آگاهی^{۱۰۲} و پذیرش اجتماعی به دیگر عناصر مرتبط با تحلیل رفتار است. توسعه دهنده نظریه، آگاهی را واقعیت های درباره صفات و ویژگی های موضوعی رفتار تعریف نموده است[۱۲]. در واقع این مدل پذیرش اجتماعی نه به عنوان متغیر مستقل بلکه به عنوان متغیر وابسته و اثرگذار بر میل و عمل رفتاری مطرح گردیده است

پیشینه پذیرش اجتماعی

بر اساس مطالعه ثمری و لعلی^[۲۱] که بر روی ۱۵ گروه (۲۴۴ نفر) در مراکز دولتی و غیر دولتی با روش شباهنگی انجام شده است، آموزش مهارت های زندگی در مجموع موجب بهبود نسبی شاخص های سلامت روانی (استرس خانوادگی و پذیرش اجتماعی) در گروه های شرکت کننده شده است. اسامی علی (۱۳۸۲) در پژوهش خود درباره کودکان ناتوان در یادگیری متوجه شد که این کودکان در موقعیت حل مساله اجتماعی اهداف اجتماعی گرایانه که مهمترین آن حل مساله می باشد اهداف اجتماعی و ادراکی آن ها درجه تی است که به پاسخ رفتارهای کناره گیری و یا پرخاشگری منجر می شود که به دنبال آن احساس تنها و اختلال هیجانی برای افراد بروز می کند. راضیه طبائیان در مطالعه ای تحت عنوان «تأثیر آموزش مهارت های اجتماعی بر افزایش مهارت های اجتماعی و بهبود روابط با همگنان در کودکان پسر مبتلا به اختلال بیش فعالی مقطع ابتدائی» را مورد بررسی قرار داده که در نشریه دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه اصفهان چاپ شده است. پژوهش وی به بررسی تأثیر آموزش مهارت های اجتماعی از طریق آموزش مستقیم به کودکان و آموزش از طریق والدین در جهت افزایش مهارت های اجتماعی و بهبود روابط با همگنان پرداخته است. نتیجه ها نشان داد که آموزش مهارت های اجتماعی به کودکان باعث افزایش مهارت های اجتماعی و بهبود روابط با همگنان در گروه های آزمایشی گردید.

استنلی و مارکمن در پژوهش خود نتیجه گیری می کنند افرادی که توانایی برقراری ارتباط مناسب را در آموزش های گروهی فرا گرفته اند، از روابط بین فردی رضایتمندانه تری نسبت به زوج هایی که فاقد مهارت های یاد شده بوده اند، برخوردارند. شاید یکی از دلایل، افزایش سازگاری فرد با موقعیت ها این باشد که فرد را ملزم به برقراری توازن میان خواسته های خود و دیگران می کند. ضمن این که موقعیت های گروهی امکان تبادلات کلامی و غیر کلامی متقابل و رو در رو فراهم می سازد و به -

نوآوری ها مطرح گردید. راجرز که یکی از متخصصین مشهور علوم ارتباطات می باشد. تلاش کرده است که فرآیندهای اجتماعی نوآوری ها و نحوه گسترش آنها را در یک نظام اجتماعی بررسی کند. راجرز نوآوری را ایده، عمل و یا چیزی می داند که برای افراد و گروه های هدف استفاده از آن جدید باشد راجرز فرآیند پذیرش نوآوری را به پنج مرحله تقسیم بندی کرده است.

هرچند این نظریه به تبیین شکل گیری رفتار پذیرش نوآوری می پردازند، با این حال در میان تئوری های مطرح شده دیگر، به خوبی می تواند ملاکی برای اندازه گیری میزان شاخص پذیرش اجتماعی باشد، چرا که بیشترین تزدیکی را با آن داراست؛ بنابراین می توان از این دو مدل عام پذیرش اجتماعی جهت سنجش کیفی این شاخص و فرآیند آن استفاده نمود.

۲- نظریه کنش منطقی^{۱۰۳}: فیشباین و آیزن^[۲۳]، این نظریه را در سال ۱۹۷۵ مطرح کردن که افراد جهت تصمیم گیری خود به شکل منطقی و همراه با استدلال عمل می کنند. بدین معنی که هر رفتاری که از هر فرد سر می زند؛ ریشه در فرآیندی است که از نظر فرد حساب شده است.

نظریه پردازان این تئوری عناصر و مؤلفه های آن را این گونه تعریف کرده اند:

رفتار^{۹۱}: عمل و اقدامات قابل اندازه گیری که به شکل واقعی خودشان مورد مطالعه قرار می گیرد.

نگرش^{۹۲}: پاسخ مشخص و معین به شکل مطلوب یا غیر مطلوب نسبت به رفتار.

باورها^{۹۳}: ارزیابی از نتایج رفتار.

میل رفتاری^{۹۴}: احتمال انجام دادن رفتاری توسط شخص.

گروه های مرجع^{۹۵}: نفوذ افراد و گروه های خاصی که برای

افراد در بروز رفتار فردی مهم هستند.

هنچارهای ذهنی^{۹۶}: مجموعه باورهای فرد درباره انجام رفتار

که تحت تأثیر افراد مهم از نظر وی باشد[۲۳]

۳- نظریه رفتار برنامه ریزی شده^{۹۷}: این نظریه توسعه یافته نظریه کنش منطقی می باشد. تفاوت اصلی این نظریه با نظریه قلبی در اضافه شدن عامل کنترل در ک شده^{۹۸} به جای کنترل واقعی^{۹۹} رفتار می باشد. فرض قبلی نظریه کنش منطقی در آن بود که افراد در شکل گیری رفتار توانایی واقعی و ملموسی دارند؛ لیکن آیزن در سال ۱۹۸۵ این فرضیه را مطرح نمود که این میزان توانایی واقعی نبوده بلکه میزان کنترل و توانایی مشخصی دارد که بسته به شرایط و برای هر فرد متفاوت می باشدو بنابراین وی مؤلفه کنترل در ک شده رفتاری یا کنترل ادارکی رفتار^{۱۰۰} را به نظریه قبلی اضافه نمود.

داد. ضمناً ارتباط مؤثر خودپنداres با پیشرفت تحصیلی تحت تأثیر نفوذ انگیزشی خودپنداres تحصیلی بود [۲۹].

سوئیتر^{۱۰۹} در سال ۱۹۹۲ درباره ارتباط بین مفهوم خود و سازگاری روانی نوجوانان تحقیقی انجام داد. نتایج نشان داد نوجوانانی که دارای اختلال در سازگاری بودند، نمرات مفهوم خود پایین‌تری داشتند [۳۰].

گران^{۱۱۰} و همکاران رابطه دوستی‌ها، پذیرش همسالان و عزت نفس را در ۵۴۲ نوجوان کلاس نهم مطالعه کردند پژوهش آن‌ها ثابت کرد که تأثیر دوستی‌های دوچانبه در دوران نوجوانی اهمیت بیشتری نسبت به پذیرش همسالان در سطوح عزت نفس آنها دارد و عزت نفس به عنوان اندازه‌ای از خودپنداres مهم‌ترین متغیر قاطع پیش‌بینی کننده انگیزش می‌باشد [۳۱].

برنت^{۱۱۱} و همکاران، در پژوهشی با عنوان تأثیر دوستان بر سازگاری‌های نوجوانان در مدرسه ۲۹۷ نوجوان کلاس هفتم و هشتم را مورد آزمون قرار دادند. این پژوهشگران دریافتند هم ویژگی‌های دوستان نوجوان و هم کیفیت این دوستی‌ها در سازگاری با مدرسه تأثیر دارد [۳۲].

ورشورن^{۱۱۲} با انجام پژوهشی مقبولیت اجتماعی و سازگاری رفتاری را در کودکان مورد بررسی قرار داد. یافته‌های مطالعه نشان داد که رابطه مثبت و معناداری بین مثبت‌انگاری خود با میزان مقبولیت اجتماعی و نیز سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان در مدرسه وجود دارد [۳۳]. براساس یافته‌های پژوهشی براتوند^{۱۱۳} (۱۳۷۶) مقبولیت گروهی با شاخص‌های سازگاری فردی، اجتماعی و کلی و عزت نفس رابطه مثبت دارد، پیشرفت تحصیلی با سه شاخص سازگاری اجتماعی، فردی و کلی و عزت نفس رابطه مثبت دارد و عزت نفس نیز با شاخص‌های مقبولیت گروهی، سازگاری اجتماعی، فردی و کلی رابطه مثبت دارد.

در تحقیقی که توسط اسلامی علی‌آبادی بر روی ۱۷۴ دانش‌آموز پسر شهر تهران انجام گرفت، نیمی‌خ رفتاری و تحصیلی دانش‌آموزان طرد شده از طرف همسالان، با دانش‌آموزان عادی مقایسه شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که در دو گروه طرد شده و عادی، هم از نظر نیمی‌خ رفتاری و هم از نظر نیمی‌خ تحصیلی تفاوت معناداری وجود دارد [۳۴].

در پژوهش افتخاری (۱۳۷۳) که بین دختران دیبرستان‌ها انجام گردید، معلوم شد بین عزت نفس و عملکرد تحصیلی آنان رابطه مثبتی وجود دارد [۳۵].

کوثری با اتکا به تحقیق خود عنوان می‌کند که زندگی در مناطق محروم، فقر شدید، خانه‌های مخربه، خانواده‌های از هم پاشیده و عدم پذیرش و حمایت اجتماعی از طرف آن‌ها و سایر نابسامانی‌ها را منظومه عواملی می‌داند که باعث انحرافات رفتاری می‌گردد [۳۶].

این طریق مجالی را برای سوء تعبیرهای احتمالی باقی نمی‌گذارد [۲۴].

«میلر^{۱۰۳}» در پژوهش خود دریافت نوجوانانی که دچار کمربوی هستند از نظر پذیرش اجتماعی به عنوان شخصی ضعیف قلمداد می‌شوند و ایجاد پذیرش اجتماعی ضعیف منجر به کاهش اعتماد به نفس در آن‌ها شده است [۲۵]. کارولین و میرنام^{۱۰۴} در پژوهش خود دریافتند که آموزش مهارت‌های مقابله با استرس به طور معناداری در افزایش عزت نفس و کاهش افسردگی و اضطراب و بهبود نمرات تحصیلی موثر بوده است [۱۸].

در پژوهش دیگری غضنفری و قدمپور دریافتند که بهداشت روانی افراد تحت تأثیر شیوه مقابله‌ای فرد با مساله قرار دارد. شیوه‌های هیجان‌دار در کاهش و شیوه مساله‌دار در افزایش بهداشت روانی آن نقش دارد. با اتکا به ادبیات و پیش‌بینی موجود پژوهشگر در این پژوهش به دنبال تعیین رابطه بین پذیرش اجتماعی و راهبردهای مقابله‌ای در میان دانش‌آموزان دختر و پسر شهر بابل و ارائه راهکارهای مناسب جهت تقویت مراکز آموزشی سطح کشور در زمینه مسائل تربیتی می‌باشد [۲۶].

تأثیر گروه همسالان در پیشرفت تحصیلی و اجتماعی دانش-آموزان بالغ بر ۴۰ سال است که مورد توجه محققان بوده، در زنجیره روابط تعاملات اجتماعی آن‌ها در مدرسه مورد بحث قرار گرفته است [۲۷] و ونتزل و کالدول^{۱۰۵} نشان داده‌اند که بین دوستی‌های دوچانبه و پذیرش همسالان با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان پسر و دختر پایه‌های ۶ و ۸ مدارس راهنمایی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد در تحقیقی که توسط هورتاکسو^{۱۰۶} و همکارانش صورت گرفت، اثرات غیر مستقیم محبوبیت گروهی، جایگاه مهار و ادراک اثربخشی اجتماعی را به عنوان پیش‌بینی کننده عملکرد تحصیلی معرفی نمودند.

طبق پژوهش لد^{۱۰۷} و همکاران پذیرش همسالان، دوستی‌های دوچانبه و مشارکت و همکاری در بین بچه‌های کودکستانی می‌تواند پیش‌بینی کننده‌های قابل اطمینانی برای سازگاری آن‌ها در سال‌های آینده در مدرسه باشد [۲۸].

وان دام و مرتنس^{۱۰۸} (۲۰۰۰) روابط علیّ بین خودپنداres تحصیلی و پیشرفت تحصیلی را در پنج ناحیه از فلمنیگ در ۶۴۱۱ نفر دانش‌آموز در ۵۹ مدرسه طی ۷ سال دنبال کردند. عملکرد مدرسه و خودپنداres تحصیلی به عنوان عوامل پیش‌بینی کننده جهت بررسی تأثیر علیّ دوچانبه بین هردو نوع خودپنداres بودند. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که خودپنداres تحصیلی در سال‌های بعدی تحت تأثیر پیشرفت‌های قبلی بود، به علاوه، خودپنداres تحصیلی قبلی پیشرفت بعدی را شکل می-.

پژوهش‌های انجام شده مربوط به دلبستگی در خارج از کشور

شرل^{۱۱۸} (۲۰۱۴) در پژوهش خود نشان می‌دهد بین سبک‌های دلبستگی و روابط اجتماعی، رابطه وجود دارد.

دارالی و کاراکاس^{۱۱۹} (۲۰۱۱) در پژوهش خود نشان دادند که بین سبک دلبستگی ایمن و مهارت‌های اجتماعی رابطه وجود دارد.

پژوهش رورینگ^{۱۲۰} (۲۰۰۸) نشان می‌دهد بین حمایت‌های اجتماعی و سبک‌های دلبستگی رابطه وجود دارد.

ماسن^{۱۲۱} و همکاران^[۳۹] در پژوهشی نشان داده‌اند در طی نوجوانی رفتار دلبستگی اغلب در جهت افرادی به غیر از والدین یا مراقبت‌کننده است، در حالیکه همسالان ضرورتاً قوی تر و یا عاقل تر نیستند. این تحقیق در ادامه بیان کرده است که بنابر اعتقاد بالی همسالان تکیه گاه موقتی یا موقعیتی هستند. بدین ترتیب ارتباط با همسالان خاص بویژه در دوران نوجوانی می‌تواند به عنوان نوعی ارتباط دلبستگی در نظر گرفته شود.

تعدادی از پژوهش‌گران نیز نشان داده‌اند که رفتار دلبستگی نوجوان بتدریج از والدین فاصله می‌گیرد و در جهت همسالان قرار می‌گیرد. گرچه هنوز میل به ارتباط با والدین وجود دارد اما به عقیده وسیس^{۱۲۲} (۱۹۸۲) آنها تبدیل به چهره دلبستگی کنار گذاشته می‌شوند. در دیدگاه وسیس (۱۹۸۲) جنبه مهم دلبستگی به همسالان در نوجوانی توانایی همسالان در تشویق و حمایت نوجوانان در مبارزه با مشکلات دوران رشد است.

ترفر^{۱۲۳} (۱۹۹۳) در پژوهشی نشان داد که ارتباط بین دلبستگی نا ایمن و تعامل با همسالان برای پسرها و دخترها متفاوت است. پسرها نا ایمن، پرخاشگرتر و با جرأت تر، کنترل کننده تر بوده و رفتار جلب توجه کننده بیشتری نسبت به کودکان ایمن نشان دادند. دختران نا ایمن رفتار وابستگی بیشتری را نسبت به دختران ایمن بروز دادند اما رفتار کنترل کننده و جسارت آمیز آنها (دخترها) کمتر بوده و تسلیم می‌شوند. دختران و پسران ایمن تفاوت معنی داری با یکدیگر نشان دادند. در یک بررسی نشان داده شده است وقتی فشار یا استرس وجود دارد بزرگسالان در صدد ارتباط با دوستان خود بر می‌آیند و وقتی به دوستانشان دسترسی نداشته باشند، احساس اضطراب می‌کنند و

همین در میان گروه دوستان، احساس آرامش می‌کنند.

کافیتوس و سایدرایز^{۱۲۴} (۲۰۰۶) رابطه بین دلبستگی، حمایت و رفاه اجتماعی را در جوانی و بزرگسالی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که بین دلبستگی اضطرابی و رفاه اجتماعی رابطه معکوس وجود دارد و این ارتباط معکوس در گروه جوانان نسبت به بزرگسالان قوی تر است.

مطالعات ارفورد^{۱۱۳} در سال ۱۹۹۴ درخصوص علل اعتیاد درمیان دانشجویان در امریکا نشان می‌دهد که عدم رسیدگی به خواسته‌های عاطفی آنان توسط اجتماع و عدم پذیرش از سوی آن‌ها از علل گرایش آنان به اعتیاد است^[۳۷].

دوره آموزش راهبردهای یادگیری و مطالعه، زمینه پذیرش و بهبود روابط با همسالان را نیز افزایش داده به طوری که این دانش‌آموزان در خودپنداره ورزشی نیز بهبود نشان دادند. به عبارت دیگر، گاهی رشد مهارت‌های غیردرسی جبران و پوششی بر مشکلات تحصیلی است^[۳۸].

پژوهش‌های انجام شده مربوط به هویت در خارج از کشور

وایت^{۱۱۴} و دیگران (۲۰۰۳) در تحقیقی که هدف از آن کشف رابطه بین سبک‌های هویت و ترک اعتیاد بود، دریافتند که بین مصرف مواد و هویت سر در گم رابطه وجود دارد. این بررسی نشان داد، آنها بی که سبک هویت سر در گم / اجتنابی داشتند، طول ترک اعتیاد کوتاه، رفتارهای اصلاحی ضعیف، کیفیت ترک اعتیاد پایین و پیشرفت درمان ضعیف تر نسبت به آنها بی که سبک هویت اطلاعاتی داشتند، از خود نشان دادند.

ویویان^{۱۱۵} و دیگران (۲۰۰۳) تحقیقی، تحت عنوان رابطه بین سبک‌های هویت و موفقیت تحصیلی در دانشجویان بدو ورود به دانشگاه انجام دادند. در این بررسی به این نتیجه رسیدند که موفقیت‌های تحصیلی دانشجویان بدو ورود به دانشگاه به میزان زیادی به شخصیت افراد بستگی دارد؛ و عواملی چون انگیزه قبل از ورود به دانشگاه، استعداد، اهداف و تعهدات افراد به میزان قابل توجهی در آمادگی آنها جهت موفقیت تحصیلی مؤثر خواهد بود.

برزوئنسکی^{۱۱۶} (۲۰۰۳) به بررسی ارتباط بین سبک‌های هویت و سطح سلامت عمومی در دانشجویان پرداخت. نتایج نشان داد که افراد دارای سبک هویت اطلاعاتی بالاترین تعهد و سطح سلامت عمومی را در بین دو گروه دیگر داشتند. در افراد دارای سبک هویت سر در گمی اجتنابی از پایین‌ترین سطح تعهد و سلامت عمومی برخوردار بودند. در این تحقیق تفاوت معناداری بین زنان و مردان در اکتساب هویت و برخورداری از سلامت عمومی مشاهده نشد.

آدامز، برزوئنسکی و کیتینگ^{۱۱۷} (۲۰۰۵) پژوهشی را برای بررسی این که ارتباطات دانشگاهی و بحران خانوادگی تا چه اندازه بر روی مراحل رشد هویت و حالات آن تاثیر گذار است، انجام دادند. نتایج این تحقیق تایید کرد که مسایل پیچیده‌ای از قبیل جو خانوادگی و ارتباطات دانشگاهی بر روی شکل گیری هویت تاثیر می‌گذارد.

پژوهش‌های انجام شده مربوط به ارتباط هویت و دلبستگی در خارج از کشور

تعدادی از مطالعات دریافتند که، افرادی که دلبستگی اینم به والدینشان دارند، گرایش به سطوح بالایی از پیشرفت و رشد هویت دارند. اگرچه تحقیقات بسیار کمی در مورد اینکه، آیا هویت به دلبستگی مربوط است، وجود دارد. ما فقط از چهار مطالعه‌ای که در مورد این رابطه بحث کرده است، آگاه هستیم اگرچه هر کدام محدودیتهایی دارند که از نتیجه‌های حکم و استوار جلوگیری می‌کند. برای مثال، ریچ و سیگل^[۱۶] (۲۰۰۲) با بررسی بر روی ۱۶۱ دانشجوی دانشگاهی دریافتند که، ایگوی بالای توسعه یافته (که از روی اولین شش مرحله از نظریه اریکسون اندازه گیری شده) با سبک دلبستگی اینم مربوط بود. در این مطالعه از سنجش اریکسون^[۱۴] از ایگوی رشد یافته، مورد استفاده واقع شده ولی از رویکرد پایگاه هویت مارسیا استفاده نشده است، بنابراین به این ارتباط مستقیم بین پایگاه هویت و دلبستگی رمانیک نمی‌توان اشاره کرد. هم چنین، وگنس^[۱۷] (۲۰۰۳) در یک مطالعه از ۹۱ دانشجوی دانشگاه فرض کرد شرکت کنندگان دارای سبک دلبستگی اینم احتمال بیشتری دارد که با پایگاه هویت موفق رابطه دارند. اگرچه، فقط ۵ نفر از شرکت کنندگان نمرات پایگاه هویت موفق را کسب کردند، اما همه آنها گزارش کردند که سبک دلبستگی اینم دارند هوگ و برگس^[۱۸] (۲۰۰۲) مطالعه‌ای از روی ۷۹ دانشجوی لیسانس انجام دادند و دریافتند که افراد پایگاه هویت موفق سطوح بالایی از دلبستگی اینم را نشان می‌دهند و افراد هویت مغشوش سطوح بالایی از دلبستگی ترانس را نشان می‌دهند. همچنین افراد در هویت دیر رس نمرات بالایی در دلبستگی اینم کسب کردند. افراد هویت زودرس گرایش به نمرات بالایی در هر یک از سبک‌های دلبستگی نا اینم و یا اینم داشتند. آنچه آنها در شرایط عادی سهیم هستند، بخصوص، زمانی که این دو سبک دلبستگی در رابطه اجتنابی اختلاف دارند، فردانی از رابطه اضطرابی است، که نمونه ای از سبک‌های دلبستگی ترانس و پریشان است. در خاتمه، کندی^[۱۹] (۱۹۹۹) با بررسی بر روی ۲۲۵ دانشجوی سال اول دانشگاه دریافت افرادی که سبک دلبستگی آنها به عنوان پریشان تشخیص داده شد نسبت به افراد سبک دلبستگی اینم در هویت مغشوش و دیررس نمرات بالایی داشتند. همچنین افراد دلبسته ترانس نسبت به افراد دلبسته اینم، نمرات بالایی در هویت مغشوش داشتند. افراد دلبسته ترانس نمرات بالایی در هویت موفق داشتند. هیچ یک از سبک‌های دلبستگی در نمرات هویت زودرس تقاضوت معناداری نداشتند. از آنجایی که ما با مقایسه نتایج کندی (۱۹۹۹) با نتایج هوگ و برگس (۲۰۰۲)، ما با این مسئله مواجه می‌شویم که در گذشته پژوهشگران، طبقات متغیر سبک دلبستگی را با پیوستاری نمرات

رابطه دلبستگی اجتنابی با رضایتمندی و حمایت اجتماعی در گروه بزرگسالان نیز منفی بود. سامسون^[۲۵] و همکاران (۲۰۰۷) به بررسی رابطه تظاهرات هیجانی و ارتباط های عاطفی بزرگسالی با تجربه های دلبستگی در مراحل اولیه تحول اجتماعی؛ پرداختند. این پژوهش در نمونه ای مشتمل از ۷۸ شرکت کننده در چهار دوره از زندگی‌شان (نوزادی، اواسط کودکی، نوجوانی و اوایل بزرگسالی) انجام گرفت و ۲۵ سال طول کشید. نتایج نشان داد، شرکت کننده‌هایی که در دوران نوزادی دلبسته اینم شناخته شدند در اواسط کودکی از لیاقت و کفایت اجتماعی بیشتری در بین همسالان برخوردار بودند. همچنین در نوجوانی و اوایل بزرگسالی در روابط نزدیک خود با دوستان و شریکان زندگی تظاهرات هیجانی و عاطفی مناسب تری نشان دادند.

پژوهش‌های انجام شده مربوط به دلبستگی در داخل کشور

رجایی و همکاران^[۴۰] در پژوهشی رابطه بین سبک‌های دلبستگی با رضایتمندی زناشویی را بررسی کردند. در این پژوهش ۱۵۹ (۸۱ زن و ۷۸ مرد) دبیر متأهل مقاطع راهنمایی و متوسطه شهر تایید انتخاب شدند.

یافته‌ها بین رضایتمندی زناشویی و سبک دلبستگی اینم یک همبستگی مثبت معنادار ($t=0/53$) نشان دادند اما با سبک‌های دلبستگی اجتنابی و دو سو گرا همبستگی منفی (به ترتیب $t=-0/38$ و $t=-0/28$) وجود داشت. همچنین سبک‌های دلبستگی بزرگسالان 52% و سبک‌های دل بستگی به مادر 29% واریانس رضایتمندی زناشویی را تبیین کردند.

در پژوهشی دیگر بشارت و شالجی رابطه سبک‌های دلبستگی اینم، اجتنابی و دو سو گرا را با راهبردهای مقابله با تبیینی در غالب سه سبک مقابله مسئله محور، هیجان محور مثبت و هیجان محور منفی بر روی ۲۲۳ دانشجو (۱۲۰ دختر، ۱۰۳ پسر) بررسی کردند نتایج وجود رابطه معنادار بین سبک‌های دلبستگی و راهبردهای مقابله با تبیینی را نشان دادند. همبستگی بین سبک دلبستگی اینم با سبک‌های مقابله همان محور مثبت و مسئله محور، مثبت بود، در حالی که با سبک منفی هیجان محور، همبستگی منفی بدست داد. سبک دلبستگی اجتنابی با سبک مقابله مسئله محور و سبک هیجان محور منفی و سبک همبستگی دو سو گرا با سبک مقابله هیجان محور مثبت همبستگی مثبت داشت. بر اساس یافته‌های این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که راهبردهای مقابله‌ای تحت تاثیر سبک‌های دلبستگی قرار می‌گیرند.

تعارض منافع

نویسنده‌گان این مطالعه هیچ گونه تعارض منافعی در انجام و نگارش آن ندارند.

واژه نامه

1. Waters	۱. واترز
2. Ainsworth	۲. اینزورث
3. Balbi	۳. بالبی
4. Afiliation	۴. پیوند جویی
5. Afective bond	۵. پیوندهای عاطفی
6. functional	۶. کنکشنی
7. descriptive	۷. توصیفی
8. Lapozli	۸. لاپوزلی
9. Primary need	۹. نیاز نخستین
10. drive	۱۰. ساقط
11. Hind	۱۱. هایند
12. Interrelated	۱۲. هم ارتباط
13. behaviorists	۱۳. رفتار گرایان
14. Primary reinforcer	۱۴. تقویت کننده اولیه
15. Secondary reinforcer	۱۵. تقویت کننده ثانوی
16. Object constancy	۱۶. پایداری شی
17. Lester	۱۷. لستر
18. Shafer	۱۸. شافر
19. ethology	۱۹. نظریه کوکارشناسی
20. spaulding	۲۰. اسپالدینگ
21. Lorenz	۲۱. لورن
22. imprinting	۲۲. بندان
23. Harlow	۲۳. هارلو
24. Protest	۲۴. مرحله اعتراض
25. despair	۲۵. درمانندگی
26. detachment	۲۶. گسستگی
27. ethology	۲۷. کوکارشناسی
28. Attachment and loss	۲۸. دلبستگی و فقدان
29. accessibiliigg	۲۹. قابل دسترس بودن
30. responsiveness	۳۰. پاسخ دهنده بودن
31. Mother figure	۳۱. تصویر مادرانه
32. bonding	۳۲. اصلاح پیوستگی
33. Proximity maintenance	۳۳. حفظ مجاورت
34. Secure base	۳۴. پایگاه ایمن
35. Safe haven	۳۵. بهشت امن
36. Separation distress	۳۶. پریشانی حاصل از جدای
37. Attachment styles	۳۷. سبک‌های دلبستگی
38. Security attachment style	۳۸. سبک دلبستگی ایمن
39. Colin	۳۹. کولین
40. Daivid	۴۰. دیوید
41. Cassidy	۴۱. کسیدی
42. Avoidance - insecurity	۴۲. سبک دلبستگی نا ایمن
	- اجتنابی

پایگاه هویت مورد استفاده قرار می دادند، در حالی که بعدها، محققان، طبقات پایگاه هویت را با پیوستار نمرات سبک دلبستگی مورد استفاده قرار دادند. ولی اگر این دو متغیر با هم به کار روند، نتایج بر هم بستگی بین دلبستگی ایمن و هویت موفق و بین دلبستگی ترسان و هویت مشوش دلالت دارند. همچنین برمان^{۳۰} و همکاران (۲۰۰۶) در مطالعه‌ای با عنوان بررسی پیوندهای بین ساخت هویت و دلبستگی در یک قومیت گوناگون در نمونه‌ای از دانشآموزان دیبرستان (n=۱۸۹) و دانشگاهی (n=۳۴۴) دریافتند افراد دارای پایگاه هویت زودرس نسبت به افراد پایگاه هویت مشوش در نمرات سبک دلبستگی اجتنابی رابطه پایین معناداری داشتند و افراد پایگاه هویت زودرس در نمرات سبک دلبستگی اضطرابی نسبت به دو گروه هویت موفق و دیررس، دارای رابطه پایین معناداری بودند پایگاه‌های هویت همچنین در گروه نمونه دانشگاهی دارای رابطه معناداری بودند ولی در میان گروه نمونه دیبرستانی دارای رابطه معناداری نبودند. برخی از تفاوت‌های قومی در سبک دلبستگی قابل توجه بود.

نتیجه گیری

دوران نوجوانی با تغییرات گوناگونی در زمینه‌های متعدد همراه است، این دوران یکی از بحرانی ترین ادوار زندگی به حساب می آید، نوجوانانی که دلبستگی ایمن به والدینشان دارند، گرایش به سطوح بالایی از پیشرفت و رشد هویت دارند. منظور از پذیرش اجتماعی، درک فرد از جامعه با توجه به خصوصیات سایر افراد است، پذیرش اجتماعی شامل پذیرش تکثر با دیگران، اعتماد به خوب بودن ذاتی دیگران و نگاه مثبت به ماهیت انسان‌ها است که همگی آن‌ها باعث می‌شوند فرد در کنار سایر اعضای جامعه انسانی، احساس راحتی کند. کسانی که دیگران را می‌بینند به این درک رسیده‌اند که افراد بطور کلی سازنده هستند. همان گونه که سلامت روانی شامل پذیرش خود می‌شود، پذیرش دیگران در جامعه هم می‌تواند به سلامت اجتماعی بینجامد [۱۲، ۴۱].

مواظین اخلاقی

در این مطالعه اصول اخلاق در پژوهش شامل اخذ رضایت آگاهانه از شرکت کنندگان و حفظ اطلاعات محترمانه آنها رعایت گردیده است.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران مراتب قدردانی و تشکر خود را از کلیه شرکت کنندگان این پژوهش که با استقبال و بردباری، در روند استخراج نتایج همکاری نمودند، اعلام می‌دارند.

Action	۹۰. فیشباين و آجزن	۴۳. Bartholomew	۴۳. بارتولومیوو
90. Fishbein & Ajzen	۹۱. رفتار	۴۴. Horowitz	۴۴. هوروویز
91. Behavior	۹۲. نگرش	۴۵. Ambivalence – insecurity < Attachment style	۴۵. سیک دلپشتگی نا این
92. Attitude	۹۳. باورها	۴۶. Social smile	۴۶. دو سو گرا
93. Beliefs	۹۴. میل رفتاری	۴۷. Secure base	۴۷. لیخند اجتماعی
94. Intention	۹۵. گروه های مرجع	۴۸. Theory of mind	۴۸. پایگاه امنی
95. Referent others	۹۶. هنگارهای ذهنی	۴۹. Maine	۴۹. نظریه ذهن
96. Subjective norms	۹۷. نظریه رفتار برنامه ریزی شده	۵۰. Hamilton	۴۹. مین
97. Theory of planned behavior		۵۱. Rosenstein, Horotiz	۵۰. هامیلتون
98. perceived control	۹۸. کنترل در ک شده	۵۲. Ammaniti	۵۱. روزنستین و هوروویز
99. Actual control	۹۹. کنترل واقعی	۵۳. Identity diffusion	۵۲. آممنتی
100. Perceived Behavioral Control	۱۰۰. کنترل ادارکی رفتار	۵۴. Small bone, Dadds	۵۳. پراکندگی هویت
101. Expanded Rational Expectations Model	۱۰۱. مدل توسعه یافته انتظارات منطقی	۵۵. Anorexia nervosa	۵۴. اسمال بون و دادر
102. Knowledge	۱۰۲. آگاهی	۵۶. Eating disorder	۵۵. روانی
103. Miller	۱۰۳. میلر	۵۷. Ward	۵۶. اختلالهای تغذیه‌ای
104. Caroline and Mirnam	۱۰۴. کارولین و میرنام	۵۸. Reflective function	۵۷. وارد
105. Wentzel and Caldwell	۱۰۵. ونتزل و کالدول	۵۹. Idealization	۵۸. اندیشه‌پایین
106. Hortaxo	۱۰۶. هورتاکسو	۶۰. Unresolved loss	۵۹. نمرات آرمانی سازی
107. Led	۱۰۷. لد	۶۱. Overbeek	۶۰. شاخص فقدان حل نشده
108. Van Dam and Mertens	۱۰۸. وان دام و مرتنس	۶۲. De Filippo, Orholser	۶۱. اووربک
109. Switzer	۱۰۹. سوئیتزر	۶۳. Lapsley	۶۲. دی فیلیپ پو و اورهولسر
110. Gronne	۱۱۰. گران	۶۴. Compulsive self-reliance	۶۳. لپس لی
111. Berndt	۱۱۱. برنت	۶۵. Care giving	۶۴. اعتماد به نفس و سوسای
112. Vrschuren	۱۱۲. ورشورن	۶۶. Care-seeking	۶۵. مرابت و سوسای
113. Erford	۱۱۳. ارفورد	۶۷. Angry withdrawal	۶۶. جستجوی مرابت
114. White	۱۱۴. واйт	۶۸. Meesters, Muris	۶۷. و سوسای و کناره گیری
115. Vivian	۱۱۵. ویویان	۶۹. Dissociation	۶۸. همراه با خشم
116. Brozensky	۱۱۶. بروزنسکی	۷۰. West	۶۹. میس ترز و میوریس
117. Adams, Berzonsky, Keating	۱۱۷. آدامز، بروزنسکی، کیتینگ	۷۱. Wallis, Steele	۷۰. وست
118. Sherl	۱۱۸. شرل	۷۲. Hess, Meen	۷۱. والیس و استیل
119. Darley and Caracas	۱۱۹. دارلی و کاراکاس	۷۳. Non-threatening	۷۲. هیس و مین
120. Roaring	۱۲۰. رورینگ	۷۴. Shibutani	۷۳. غیر تهدید آمیز
121. Massen	۱۲۱. ماسن	۷۵. Erickson	۷۴. شیبوتانی
122. Vesiss	۱۲۲. وسیس	۷۶. Schade, Schlag	۷۵. اریکسون
123. Turner	۱۲۳. ترنر	۷۷. Schuitema	۷۶. اسچاد و اسچلاگ
124. Cavitos and Siderides	۱۲۴. کافیتوس و سایدرایدز	۷۸. Behavioral action	۷۷. شویتما
125. Samson	۱۲۵. سامسون	۷۹. Sapp & Harrod	۷۸. عمل رفتاری
126. Rich and Siegel	۱۲۶. ریچ و سیگل	۸۰. Adams	۷۹. ساپ و هارود
127. Wegensen	۱۲۷. وگسن	۸۱. Van Der Laan	۸۰. آدامز
128. Hogg and Burgess	۱۲۸. هوگ و برگس	۸۲. Hornby & Growther	۸۱. وندر لان
129. Kennedy	۱۲۹. کنندی	۸۳. Acceptance	۸۲. هاربنی و گروتر
130. Berman	۱۳۰. برمان	۸۴. Acceptability	۸۳. پذیرش
		۸۵. behavioural acceptance	۸۴. میزان پذیرش
		۸۶. attitudinal acceptance	۸۵. پذیرش نگرشی
		۸۷. Diffusion of innovation theory	۸۶. پذیرش رفتاری
		۸۸. Everett.M.Rogers	۸۷. نظریه اشاعه نوآوری ها
		۸۹. Theory Of Reasoned	۸۸. اورت، ام، راجرز
			۸۹. نظریه کنش منطقی

فهرست منابع

- history and types of dissociative experiences. 1995; 17(1).
- [12] Sapp SG, Harrod WJ. Social acceptability and intentions to eat beef: An expansion of the Fishbein-Ajzen model using reference group theory. *Rural Sociology*, 1989; 54(3): 420-438.
- [13] Adams CR, Hoover LC, Arnett DB, Thompson LD. Socialacceptabilitis role in an expanded rational expectations model of intention to consume an innovative meat product in a restaurant setting. *Journal of Hospitality and Tourism Research*, 2000; 24 (2): 252-262.
- [14] Eriksson LJ, Garvill AM, Nordlund. Acceptability of travel demand management measures: The importance of problem awareness, personal norm, freedom, and fairness. *J. Environ. Psychol.* 2006; 26: 15-26.
- [15] Schade J, Schlag B. Acceptability of urban transport pricing strategies. *Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour*. 2003; 6 (1): 45-61.
- [16] Schuitema G. PRICELESS POLICIES Factors influencing the acceptability of transport pricing policies. Unpublished doctoral dissertation, Groningen University. 2010
- [17] Shoarinejad AA. Roa-e-Shensani Rushd, 11th edition, Tehran: Information Publications. 1998. [Persian]
- [18] Shah Mohammadi H, Jamali S, Yaqouti S. Examining the relationship between social acceptance and mental health of high school students. 2010. [Persian]
- [19] Karimi Y. Personality Psychology, Payam Noor Printing House. 2001.[Persian]
- [20] Baron R, Byrne D, Branscombe N. Social psychology, translated by Yousef Karimi, Tehran: Rawan Publishing House. 2009. [Persian]
- [21] Samari AA. Studying the effectiveness of life skills training on family stress and social acceptance. Chapter of Principles of Mental Health. 2005; 7(25): 47-55. [Persian]
- [22] Sedghpour BP, Mahmoudian M, Soleimanian H. Investigating the effect of teaching Quranic teachings on improving social acceptance, specialized quarterly of interdisciplinary Quranic research, 2009; 1(1): 17-26. [Persian]
- [1] Madahi MA. Investigating the relationship between separation, psychological and attachment patterns on the psychological and social satisfaction of third and fourth year students of humanities faculties, state universities in Tehran. PhD Thesis, Tarbiat Modares University. 2004. [Persian]
- [2] Arifi M.A. Investigating the relationship between attachment styles and personality disorders in Tehran University students. Master's thesis, University of Tehran. 2004. [Persian]
- [3] Mazraei Shahi D. Investigating the relationship between the quality of attachment and compatibility in Qom city. Master's thesis, Azad University. 2005. [Persian]
- [4] Hamidi F. Investigating the structure of family, attachment style in runaway girls and the effectiveness of family therapy and supportive therapy in changing them, PhD Thesis, Modares University. 2003. [Persian]
- [5] Mansour M., Dadsetan P. Genetic Psychology 2, Tehran, Rushd Publications.1997. [Persian]
- [6] Mirnoosh M. Comparison of attachment styles in monogamous and polygamous people. Master's Thesis, Azad University (Rodhan Branch). 2004[Persian]
- [7] Attarzadeh A. Investigating the effective factors on the positive attitude of Payam Noor Varamin University students towards marriage. Master's thesis, Payam Noor University. 2005. [Persian]
- [8] Firouzi M. Investigating the relationship between couples' attachment styles and psychological adjustment with infertility. Completed master's degree, University of Tehran. 2001.[Persian]
- [9] Golinejad M. Investigating the relationship between attachment styles and interpersonal problems of students living in Tehran University dormitories. Master's thesis, University of Tehran. 2010. [Persian]
- [10] Khanjani Z. Development and pathology of attachment from childhood to adolescence. Tabriz, Farozesh Publications. 2005. [Persian]
- [11] Coe T, Michael, Dalenberg J, Con stance., Aransky M, Reto S. cathy. Adult attachment style, reported child hood violence

- years old. Journal of child development. 1996 ; 67(5): 2493-2511.
- [34] Bratvand M. Investigating the simple and multi-variable relationship between group acceptance and self-esteem with academic progress and individual social adjustment of third-year middle school students in Ahvaz. Master's thesis in educational psychology. Faculty of Psychology and Educational Sciences. Shahid Chamran University of Ahvaz, 1997; 80. [Persian]
- [35] Islami Aliabadi M. Examining the academic behavior profile of students rejected by their peers and comparing it with normal students (recognition of characteristics). Master's thesis in educational psychology. Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran, 1995; 160. [Persian]
- [36] Kowsari M. Social anomie and drug addiction. Quarterly Scientific Research Journal of Drug Abuse. 2003; 2(5):1-74. [Persian]
- [37] Navabakhsh M. The impact of parental violence on children's tendency to addiction. Scientific research quarterly. Research paper of social sciences. 1999; 2(4):1-63. [Persian]
- [38] Khademi M. The effectiveness of teaching learning and study strategies in improving the self-concept of students with exam anxiety. Journal of School Psychology. 2012; 2(1): 62-80. [Persian]
- [39] Massen PH, Keegan J, Houston A, Cowie-Kanger JJ. Child development and personality. (Translated by Mahshid Yasai), Tehran: Marz. 2008.
- [40] Rajaei A, Sedaghati S, Neiri M. Different styles of attachment and marital satisfaction. Iranian Psychologist Quarterly, 2007; 12: 356-347. [Persian]
- [41] Hejbari L. The effect of television series on the identification of middle school girls in Pakdasht region. Master's thesis of Payam Noor University. 2004. [Persian]
- [23] Fishbein M, Ajzen I. Belief, attitude, intention and behavior: An introduction to theory and research. Reading, MA: Addison-Wesley. 1975.
- [24] Stanley, SM, Markman HJ. Facts about marital distress and divorce. Denver: University of Denver. 2003; 23
- [25] Miller, Edythe S. Evolution and stasis. The institutional economics of David Hamilton.Journal of Economic Issues. 2003; 37:51-63.
- [26] Ghazanfari F. Examining coping strategies and mental health in the residents of Khorram Abad city. Principles of mental health. 2007; 10(37): 15-47. [Persian]
- [27] Johnson AK. The peer effect on academic achievement among public elementary school students. 2000. http://www.Heritage.Org/library/cda/cd_a00.06.htm/ [accessed 22 July 2001].
- [28] Ladd, Gary WJ, Kockenderfer B, Coleman CC. Classroom peer acceptance, friendship, and victimization: Distinct relational systems that contribute uniquely to children's school adjustment. Child development. December, 1998; 68(6): 1181-1196.
- [29] Yar Mohammadian MH. Investigating the relationship between mutual friendships, peer acceptance, self-concept and social adjustment with the academic progress of third-year middle school girls in Isfahan. Principles of mental health. 2005; 7(26): 55-47. [Persian]
- [30] Taghizadeh MA. Badbi Aram is a teenager (with emphasis on education and self-concept). Isfahan: Yekta Publications. 2000. [Persian]
- [31] Gronne JA, inderbitzen-pisaruk H. popularity and friendship. An investigation of their effects on self-esteem. Biennial Meeting of the society for Research in child development. (cited in Eric. Abstr. ED 350519), 1992; 24-36. <http://www.Askeric.Org/cgibin> [accessed 23 may 2001].
- [32] Berndt T, Keef JK. Friends influence on adolescence, adjustment to school. Child Development. 1995; 66(6): 1312-1329.
- [33] Vrschuren K. The internal working model of self, attachment, and competence in five

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی